

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

66. gadagājums

2023. gada 11. septembris

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2023/C 321/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2023/C 321/02 Lieta C-376/20 P: Tiesas (virspalāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/CK *Telecoms UK Investments Ltd*, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, *EE Ltd* (Apelācija – Konkurence – Regula (EK) Nr. 139/2004 – Uzņēmumu koncentrāciju kontrole – Mobilo telesakaru pakalpojumi – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Oligopols tirgus – Būtisks šķērslis efektīvai konkurencei – Nekoordinēta ietekme – Pierādīšanas standarts – Eiropas Komisijas novērtējuma brīvība ekonomikas jomā – Pārbaudes tiesā robežas – Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā – Nozīmīgi faktori, lai pierādītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei – Jēdzieni “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti” – Koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences ciešums – Iecerētās koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīva analīze – Efektivitātes ieguvumi – Sagrozīšana – Pēc Eiropas Savienības Vispārējās tiesas ierosmes izvirzīts iebildums – Atcelšana) 2

2023/C 321/03	Apvienotās lietas C-615/20 un C-671/20, YP u.c. (Tiesneša imunitātes atcelšana un viņa atstādināšana no amata): Tiesas (virspalāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Prokuratura Okręgowa w Warszawie</i> /YP u.c. (C-615/20), M. M. (C-671/20) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Tiesiskums – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – Tiesnešu neatkarība – Savienības tiesību pārkāpums – LES 4. panta 3. punkts – Lojālas sadarbības pienākums – Tiesneša krimināltiesiskās imunitātes atcelšana un viņa atstādināšana no amata, ko uzdevusi Sąd Najwyższy (Augstākā tiesa, Polija) Izba Dyscyplinarna (Disciplinārlietu palāta) – Šīs palātas neatkarības un objektivitātes neesamība – Izmaiņas iztiesāšanas sastāvā, kuram ir jāizskata šim tiesnesim līdz šim iedalītā lieta – Aizliegums valsts tiesām apšaubīt tiesas leģitimitāti, apgrūtināt tās darbību vai izvērtēt tiesnešu iecelšanas amatā vai viņu ar tiesas spriešanu saistīto pilnvaru tiesiskumu vai iedarbīgumu, pretējā gadījumā paredzot disciplinārsodus – Attiecīgo tiesu un institūciju, kuru kompetencē ir iztiesāšanas sastāvu noteikšana un grozīšana, pienākums nepiemērot attiecīgā tiesneša imunitātes atcelšanas un atstādināšanas no amata pasākumus – Šo pašu tiesu un institūciju pienākums nepiemērot valsts tiesību normas, kuras paredz minētos aizliegumus)	3
2023/C 321/04	Apvienotās lietas C-363/21 un C-364/21, <i>Ferrovienord</i> u.c.: Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Corte dei Conti</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ferrovienord SpA/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT</i> (C-363/21), <i>Federazione Italiana Triathlon/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze</i> (C-364/21) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Dalībvalstu pienākums nodrošināt tiesību aizsardzības līdzekļus, kas ir pietiekami efektīvi tiesiskās aizsardzības nodrošināšanai jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – Ekonomikas politika – Regula (ES) Nr. 549/2013 – Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēma Eiropas Savienībā (EKS) – Direktīva 2011/85/ES – Prasības dalībvalstu budžeta struktūrām – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ierobežota revīzijas tiesas kompetence – Efektivitātes un līdzvērtības principi – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)	4
2023/C 321/05	Lieta C-426/21, <i>Ocilion IPTV Technologies</i> : Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ocilion IPTV Technologies GmbH/Seven.One Entertainment Group GmbH, Puls 4 TV GmbH & Co. KG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesības informācijas sabiedrībā – Direktīva 2001/29/EK – 3. pants – Tiesības uz izziņošanu sabiedrībai – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Tā dēvētais “privātās kopēšanas” izņēmums – Internet Protocol Television (IPTV) pakalpojuma sniedzējs – Piekļuve aizsargātam saturam bez tiesību subjektu atļaujas – Tiesīsaistes videoierakstītājs – Atskaņošana ar laika nobīdi – Deduplikācijas metode)	5
2023/C 321/06	Lieta C-757/21 P: Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – <i>Nichicon Corporation</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Vispārējās tiesas sprieduma autentificēšana – Vispārējās tiesas Reglamenta 118. pants – Izniedzamā sprieduma kopija – Tiesnešu paraksti – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. pants – Alumīnija un tantala elektrolītisko kondensatoru tirgus – Vienošanās un saskaņotas darbības attiecībā uz vairākiem cenas elementiem – Jēdziens “pārkāpums mērķa dēļ” – Eiropas Komisijas pierādīšanas pienākums – Uzņēmumu paziņojumi – Ticamība – Pretkonkurences rīcības ģeogrāfiskais mērogs – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas sods – Pamatsummās aprēķins – Vērā ņemamais pārdošanas apjoms – Atbildību mīkstināši apstākļi – Neierobežota jurisdikcija)	6
2023/C 321/07	Lieta C-759/21 P: Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – <i>Nippon Chemi-Con Corporation</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Vispārējās tiesas sprieduma autentificēšana – Vispārējās tiesas Reglamenta 118. pants – Izniedzamā sprieduma kopija – Tiesnešu paraksti – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. pants – Alumīnija un tantala elektrolītisko kondensatoru tirgus – Vienošanās un saskaņotas darbības attiecībā uz vairākiem cenas elementiem – Jēdziens “pārkāpums mērķa dēļ” – Eiropas Komisijas pierādīšanas pienākums – Pretkonkurences rīcības ģeogrāfiskais mērogs – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas sods – Pamatsummās aprēķins – Vērā ņemamais pārdošanas apjoms – Atbildību mīkstināši apstākļi – Neierobežota jurisdikcija)	7

2023/C 321/08	Lieta C-765/21, Azienda Ospedale-Università di Padova: Tiesas (otrā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Tribunale ordinario di Padova</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – D.M./Azienda Ospedale-Università di Padova (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sabiedrības veselība – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts veselības nozares darbinieku vakcinēšanās pienākums – Darbinieku, kas atsakās vakcinēties, bezalgas atstādināšana no darba pienākumu veikšanas – Regula (EK) Nr. 726/2004 – Cilvēkiem paredzētas zāles – Covid-19 vakcīna – Regula (EK) Nr. 507/2006 – Tirdzniecības atļaujas ar nosacījumiem spēkā esamība – Regula (ES) 2021/953 – Diskriminācijas aizliegums starp vakcinētām un nevakcinētām personām – Nepieņemamība)	7
2023/C 321/09	Lieta C-35/22, CAJASUR Banco: Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Audiencia Provincial de Malaga</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CAJASUR Banco S.A./JO, IM (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 6. panta 1. punkts – Hipotekārā aizdevuma līguma vispārīgie noteikumi, kurus valsts tiesas ir atzinušas par spēkā neesošiem – Vēršanās tiesā – Prasības atzīšana pirms iebildumu raksta iesniegšanas – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru patērētājam tiek prasīts spert pirmstiesas soļus attiecībā pret konkrētu pārdevēju vai piegādātāju, lai patērētājam netiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus – Pareizas tiesvedības princips – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)	8
2023/C 321/10	Apvienotās lietas C-73/22 P un C-77/22 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – <i>Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis</i> /Eiropas Komisija (C-73/22 P), <i>Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group NV u.c./Dralon GmbH</i> , Eiropas Komisija (C-77/22 P) (Apelācija – Valsts atbalsts – Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu – Atbalsttiesīgās ekonomikas nozares – Mēslošanas līdzekļu un slāpekļa savienojumu ražošanas nozares izslēgšana – Atceļšanas prasība – Pieņemamība – Fizisku vai juridisku personu tiesības celt prasību – LESD 263. panta ceturtā daļa – Nosacījums, ka prasītājam ir jābūt tieši skartam)	9
2023/C 321/11	Lieta C-87/22, TT (Bērna nelikumīga aizvešana): Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Landesgericht Korneuburg</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TT/AK (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Jurisdikcija vecāku atbildības jomā – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 10. un 15. pants – Lietas nodošana citas dalībvalsts tiesai, kas ir labākā situācijā lietas izspriešanai – Nosacījumi – Tās dalībvalsts tiesa, uz kuru bērns ir nelikumīgi aizvests – Hāgas 1980. gada konvencija – Bērna labākās intereses)	10
2023/C 321/12	Lieta C-106/22, Xella Magyarorszá: Tiesas (otrā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Fővárosi Törvényszék</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Xella Magyarorszá Építőanyagipari Kft./Innovációs és Technológiai Miniszter</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kapitāla brīva aprīte – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Regula (ES) 2019/452 – Dalībvalsts tiesību akti, ar ko izveido mehānismu, lai izvērtētu ārvalstu ieguldījumus uzņēmumos rezidentos, kurus uzskata par “stratēģiskiem” – Pamatojoties uz šiem tiesību aktiem pieņemts lēmums, ar ko sabiedrībai rezidentei aizliedz iegādāties visas citas sabiedrības rezidentes kapitāldaļas – Iegādātais uzņēmums, ko uzskata par “stratēģisku”, pamatojoties uz to, ka tā pamatdarbība attiecas uz tādu pamatizejvielu iegūšanu kā grants, smiltis un māls – Ieguvējs uzņēmums, kuru uzskata par “ārvalstu ieguldītāju”, jo tas ietilpst tādu sabiedrību grupā, kuras jumta sabiedrība ir reģistrēta trešā valstī – Valsts interešu, dalībvalsts sabiedriskās drošības vai kārtības apdraudējums vai apdraudējuma risks – Mērķis nodrošināt piegādes drošību pamatizejvielu jomā būvniecības nozarē, it īpaši vietējā līmenī)	11
2023/C 321/13	Lieta C-134/22, <i>G GmbH</i> : Tiesas (otrā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – MO/SM kā <i>G GmbH</i> likvidators (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Kolektīvā atlaišana – Direktīva 98/59/EK – Informēšana un konsultēšanās – 2. panta 3. punkta otrā daļa – Darba devēja, kas plāno veikt kolektīvu atlaišanu, pienākums nosūtīt kompetentajai valsts iestādei darba ņēmēju pārstāvjiem paziņotās informācijas kopiju – Mērķis – Šī pienākuma neievērošanas sekas)	11
2023/C 321/14	Lieta C-136/22 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – <i>Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma)</i> /Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) (Apelācija – Cilvēkiem paredzētas zāles – Regula (EK) Nr. 726/2004 – Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) lēmums neatjaunot zinātnisko padomdevēju grupu – Atceļšanas prasība, ko cēlis tirdzniecības atļaujas pieteikuma iesniedzējs – Pieņemamība – Interese celt prasību – Radušās un pastāvošās intereses, kas var izrietēt no citas tiesvedības – Nosacījumi)	12

2023/C 321/15	Lieta C-180/22 <i>Mensing II</i> : Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt Hamm/Harry Mensing</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 311. un turpmākie panti – Īpaši režīmi, kas piemērojami mākslas darbiem – Peļņas daļas režīms – Tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs – Mākslas darbu piegāde, ko veic to autors vai viņa tiesību pārņēmēji – Kopienas iekšējie darījumi – Tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu)	13
2023/C 321/16	Lieta C-265/22, <i>Banco Santander</i> (Atsauce uz oficiālu indeksu): Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ZR, PI/Banco Santander, SA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līgumi – Noteikums, kurā paredzēta mainīga procentu likme – Atsauces indekss, kas balstīts uz kredītiestāžu piešķirto hipotekāro aizdevumu gada procentu likmēm (TAEG) – Indekss, kas ir noteikts normatīvā vai administratīvā aktā – Šī akta preambulā ietvertas norādes – Pārbaude saistībā ar prasību par pārskatāmību – Negodīguma vērtējums)	13
2023/C 321/17	Lieta C-313/22, <i>ACHILLEION</i> : Tiesas (astotā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Elegtiko Syndrio</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Achilleion Anonymi Xenodocheiaki Etairieia/Elliniko Dimosio</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Struktūrfondi – Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) – Līdzfinansēšana – Regula (EK) Nr. 1260/1999 – 30. panta 4. punkts un 39. panta 1. punkts – Ar ieguldījumiem saistītu darbību ilglaicīgums – Līdzfinansētas ieguldījumu darbības “būtiskas pārmaiņas” – Atbalsta atgūšana, ja tiek nodots uzņēmums, kurš ir šīs darbības priekšmets – Īpašu ar šo nodošanu saistītu apstākļu ietekme)	14
2023/C 321/18	Lieta C-344/22, <i>Gemeinde A</i> : Tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Gemeinde A/Finanzamt</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – Publisko tiesību subjekti – Pašvaldība, kas iekasē kūrorta nodokli par visiem pieejamu kūrorta objektu nodrošināšanu)	15
2023/C 321/19	Lieta C-107/23 PPU, <i>Lin</i> : Tiesas (virspalāta) 2023. gada 24. jūlija spriedums (<i>Curtea de Apel Braşov</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret C.I., C.O., K.A., L.N., S.P. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība – LESD 325. panta 1. punkts – FIA konvencija – 2. panta 1. punkts – Pienākums ar atturošiem un efektīviem līdzekļiem apkarot krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses – Pienākums paredzēt kriminālsodus – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Krāpšana lielā apmērā PVN jomā – Kriminālatbildības noilguma termiņš – Konstitucionālās tiesas spriedums, ar ko par spēkā neesošu atzīta valsts tiesību norma, kura reglamentē šī termiņa apturēšanas iemeslus – Sistēmisks nesodāmības risks – Pamattiesību aizsardzība – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkts – Noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības princips – Krimināltiesību normu paredzamības un precizitātes prasības – Labvēlīgāku krimināltiesību normu (lex mitior) retroaktīvas piemērošanas princips – Tiesiskās drošības princips – Valsts pamattiesību aizsardzības standarts – Dalībvalsts tiesu pienākums nepiemērot šīs dalībvalsts Konstitucionālās tiesas un/vai augstākās tiesas spriedumus, ja tie neatbilst Savienības tiesībām – Tiesnešu disciplināratbildība šo spriedumu neievērošanas gadījumā – Savienības tiesību pārākuma princips)	16
2023/C 321/20	Lieta C-665/21 P: Tiesas (astotā palāta) 2023. gada 10. maija rīkojums – <i>MKB Multifunds BV</i> /Eiropas Komisija, <i>Nīderlandes Karaliste</i> (Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Valsts atbalsts – Apgalvots valsts atbalsts, ko dalībvalsts piešķirusi fondu fondam – Eiropas Komisijas veikta iepriekšēja pārbaude – Komisijas lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība – Atcelšanas prasība – Pieņemamība – Regula (ES) 2015/1589 – 1. panta h) punkts – “Ieinteresētās personas” jēdziens)	17
2023/C 321/21	Lieta C-55/23, <i>Jurtukała</i> : Tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 17. jūlija rīkojums (<i>Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – PA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – No judikatūras skaidri izsecināma atbilde – Jurisdikcija, piemērojami tiesību akti, nolēmumu atzīšana un izpilde, publisku aktu akceptēšana un izpilde mantošanas lietās un Eiropas mantošanas apliecības izveide – Regula (ES) Nr. 650/2012 – 10. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Papildu jurisdikcija – LESD 267. pants – Pienākums ievērot augstākās instances tiesas norādījumus)	18

2023/C 321/22	Lieta C-94/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 20. februārī <i>Puma SE</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2022. gada 7. decembra spriedumu lietā T-623/21 <i>Puma SE</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	18
2023/C 321/23	Lieta C-270/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 25. aprīlī <i>Topcart GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2023. gada 15. februāra spriedumu lietā T-8/22 <i>Topcart GmbH</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	19
2023/C 321/24	Lieta C-336/23 HP – Hrvatska pošta: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 26. maijā iesniedza <i>Visoki upravni sud Republike Hrvatske</i> (Horvātija) – HP – <i>Hrvatska pošta d.d./Povjerenika za informiranje</i>	19
2023/C 321/25	Lieta C-337/23, “APS beta Bulgaria” EOOD, “Agentsia za kontrol na prosocheni zadalzhenia”: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 29. maijā iesniedza <i>Sofiyski rayonen sad</i> (Bulgārija) – “APS beta Bulgaria” EOOD, “Agentsia za kontrol na prosocheni zadalzhenia” AD	20
2023/C 321/26	Lieta C-343/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 31. maijā <i>Jean-Marc Colombani</i> iesniedzis par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2023. gada 22. marta spriedumu lietā T-113/22 <i>Colombani/EĀDD</i>	22
2023/C 321/27	Lieta C-347/23, Zabitoń: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. jūnijā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) – LB, JL/ <i>Getin Noble Bank S.A.</i>	23
2023/C 321/28	Lieta C-348/23, BNP Paribas Bank Polska: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 5. jūnijā iesniegusi <i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) – KCB, MB/ <i>BNP Paribas Bank Polska S.A.</i>	23
2023/C 321/29	Lieta C-367/23, Artemis security: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 9. jūnijā iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – EA/ <i>Artemis security</i>	24
2023/C 321/30	Lieta C-370/23, Mesto Rimavská Sobota: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. jūnijā iesniegusi <i>Najvyšší správny súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) – <i>Mesto Rimavská Sobota / Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky</i>	24
2023/C 321/31	Lieta C-371/23, Mercedes-Benz Group: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. jūnijā iesniedza <i>Landgericht Duisburg</i> (Vācija) – HT/ <i>Mercedes-Benz Group AG</i>	25
2023/C 321/32	Lieta C-387/23 BUL INS: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 26. jūnijā iesniedza <i>Sofiyski rayonen sad</i> (Bulgārija) – ZD “BUL INS” AD/PV	26
2023/C 321/33	Lieta C-389/23, Bulgarfrukt: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Amtsgericht Wedding</i> (Vācija) – <i>Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH/Oranzherii Gimel II EOOD</i>	27
2023/C 321/34	Lieta C-391/23, Braila Winds: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Curtea de Apel București</i> (Rumānija) – <i>Braila Winds SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, Ministerul Finanțelor, Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală</i>	28
2023/C 321/35	Lieta C-396/23, LEGO Juris: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 29. jūnijā iesniegusi <i>Fővárosi Törvényszék</i> (Ungārija) – <i>LEGO Juris A/S/“SZOTI” Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.</i>	28
2023/C 321/36	Lieta C-408/23 <i>Anwaltsnotarin</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Oberlandesgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Rechtsanwältin und Notarin/Präsidentin des Oberlandesgerichts Hamm</i>	29
2023/C 321/37	Lieta C-423/23, Secab: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 10. jūlijā iesniegusi <i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) – <i>Secab Soc. coop./Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA), Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA</i>	30
2023/C 321/38	Lieta C-433/23: Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	31

2023/C 321/39	Lieta C-462/23: Prasība, kas celta 2023. gada 24. jūlijā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika . . .	33
2023/C 321/40	Lieta C-464/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā <i>EVH GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-312/20 <i>EVH GmbH</i> /Eiropas Komisija	34
2023/C 321/41	Lieta C-465/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā <i>Stadtwerke Leipzig GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-313/20 <i>Stadtwerke Leipzig GmbH</i> /Eiropas Komisija	35
2023/C 321/42	Lieta C-466/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā <i>Stadtwerke Hameln Weserbergland GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-314/20 <i>Stadtwerke Hameln Weserbergland GmbH</i> /Eiropas Komisija	37
2023/C 321/43	Lieta C-467/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā <i>TEAG Thüringer Energie AG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-315/20 <i>TEAG Thüringer Energie AG</i> /Eiropas Komisija	39
2023/C 321/44	Lieta C-468/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā <i>EnergieVerbund Dresden GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-317/20 <i>EnergieVerbund Dresden GmbH</i> /Eiropas Komisija	40
2023/C 321/45	Lieta C-469/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā <i>eins energie in sachsen GmbH & Co. KG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-318/20 <i>eins energie in sachsen GmbH & Co. KG</i> /Eiropas Komisija	41
2023/C 321/46	Lieta C-470/23 P: Apelācijas sūdzība, ko <i>GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG</i> 2023. gada 21. jūlijā iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-319/20, <i>GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG</i> /Eiropas Komisija	43
2023/C 321/47	Lieta C-479/23: Prasība, kas celta 2023. gada 26. jūlijā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika . . .	44
2023/C 321/48	Lieta C-480/23: Prasība, kas celta 2023. gada 26. jūlijā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika . . .	45
2023/C 321/49	Lieta C-484/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 27. jūlijā <i>Mainova AG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-320/20 <i>Mainova AG</i> /Eiropas Komisija	46
2023/C 321/50	Lieta C-485/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 27. jūlijā <i>enercity AG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-321/20 <i>enercity AG</i> /Eiropas Komisija	47
2023/C 321/51	Lieta C-487/23: Prasība, kas celta 2023. gada 28. jūlijā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika . . .	48
2023/C 321/52	Lieta C-440/20 AD: Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 5. jūnijā rīkojums (<i>Landgericht Stuttgart</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>S./AD GmbH</i>	50
2023/C 321/53	Lieta C-642/23, <i>Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor</i> u.c.: Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 16. maija rīkojums (<i>Tribunalul Bihor</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>P.C.H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pedaloții: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării</i>	50
2023/C 321/54	Lieta C-69/22: Tiesas (sestā palāta) priekšsēdētāja 2023. gada 15. maija rīkojums – Eiropas Komisija/Rumānija	50

2023/C 321/55	Lieta C-52/23, <i>flightright</i> : Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 23. maija rīkojums (<i>Amtsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>flightright GmbH/TAP Portugal</i>	50
Vispārējā tiesa		
2023/C 321/56	Lieta T-126/23 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 14. jūlija rīkojums – VC/EU-OSHA (Pagaaidu noregulējums – Publiski līgumi – Izslēgšana uz diviem gadiem no publiskā iepirkuma un subsīdiju piešķiršanas procedūrām, ko finansē no Savienības vispārējā budžeta un EAF – Informācijas par šo izslēgšanu publicēšana – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamība – Fumus boni juris – Interesu izsvēršana)	51
2023/C 321/57	Lieta T-349/23: Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūnijā – <i>Semedo</i> /Parlaments	51
2023/C 321/58	Lieta T-352/23: Prasība, kas celta 2023. gada 2. jūlijā – <i>Verdeja Muñiz</i> /ECB	52
2023/C 321/59	Lieta T-366/23: Prasība, kas celta 2023. gada 4. jūlijā – YH/ECB	53
2023/C 321/60	Lieta T-385/23: Prasība, kas celta 2023. gada 7. jūlijā – <i>Mincu Pătrașcu Brâncuși</i> /Eiropas Prokuratūra	54
2023/C 321/61	Lieta T-393/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Teva</i> /Komisija	55
2023/C 321/62	Lieta T-394/23: Prasība, kas celta 2023. gada 7. jūlijā – <i>Klein</i> /Komisija	56
2023/C 321/63	Lieta T-410/23: Prasība, kas celta 2023. gada 18. jūlijā – <i>BAWAG PSK/VNV</i>	57
2023/C 321/64	Lieta T-412/23: Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – <i>Nordea Bank/VNV</i>	58
2023/C 321/65	Lieta T-413/23: Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – <i>Nordea Kiinnitysluottopankki/VNV</i>	59
2023/C 321/66	Lieta T-414/23: Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – <i>Nordea Rahoitus Suomi/VNV</i>	59
2023/C 321/67	Lieta T-419/23: Prasība, kas celta 2023. gada 19. jūlijā – <i>Kiene u.c./Parlaments un Padome</i>	60
2023/C 321/68	Lieta T-424/23: Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – <i>PlanetArt/EUIPO – Free</i> (“FreePrints”)	61
2023/C 321/69	Lieta T-425/23: Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – <i>Consejo Regulador “Aceite de Jaén”/EUIPO – Agrícola La Loma</i> (“VEGA DEL OBISPO BIO Jaén PRODUCTOS ECOLÓGICOS”)	62
2023/C 321/70	Lieta T-426/23: Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – <i>Chiquita Brands/EUIPO – Compagnie financière de participation</i> (Ovālas formas zilā un dzeltenā krāsā logo)	63
2023/C 321/71	Lieta T-429/23: Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – <i>Hofstede Insights/EUIPO – Geert Hofstede</i> (“HOFSTED E INSIGHTS”)	64
2023/C 321/72	Lieta T-432/23: Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – <i>Universität Koblenz/EACEA</i>	64
2023/C 321/73	Lieta T-433/23: Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – <i>Webedia Gaming/EUIPO</i> (“GamePro”)	65
2023/C 321/74	Lieta T-437/23: Prasība, kas celta 2023. gada 28. jūlijā – <i>Almaghout/Padome</i>	66
2023/C 321/75	Lieta T-438/23: Prasība, kas celta 2023. gada 31. jūlijā – <i>Lotum one/EUIPO – Playtika Santa Monica</i> (“WORDBLITZ”)	66
2023/C 321/76	Lieta T-439/23: Prasība, kas celta 2023. gada 31. jūlijā – <i>Marcandita/EUIPO – Euronext</i> (“bnext”)	67
2023/C 321/77	Lieta T-440/23: Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūlijā – <i>Berlin Hyp/VNV</i>	68
2023/C 321/78	Lieta T-444/23: Prasība, kas celta 2023. gada 31. jūlijā – <i>Certinvest/EUIPO – Kiddinx Studios</i> (“Tina”)	69
2023/C 321/79	Lieta T-446/23: Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūlijā – <i>UniCredit Bank/VNV</i>	70

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2023/C 321/01)

Jaunākā publikācija

OV C 314, 4.9.2023.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 304, 28.8.2023.

OV C 296, 21.8.2023.

OV C 286, 14.8.2023.

OV C 278, 7.8.2023.

OV C 271, 31.7.2023.

OV C 261, 24.7.2023.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/CK Telecoms UK Investments Ltd, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, EE Ltd

(Lieta C-376/20 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Regula (EK) Nr. 139/2004 – Uzņēmumu koncentrāciju kontrole – Mobilo telesakaru pakalpojumi – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Oligopols tirgus – Būtisks šķērslis efektīvai konkurencei – Nekoordinēta ietekme – Pierādīšanas standarts – Eiropas Komisijas novērtējuma brīvība ekonomikas jomā – Pārbaudes tiesā robežas – Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā – Nozīmīgi faktori, lai pierādītu būtisku šķērslis efektīvai konkurencei – Jēdzieni “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti” – Koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences ciešums – Iecerētās koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīva analīze – Efektivitātes ieguvumi – Sagrozīšana – Pēc Eiropas Savienības Vispārējās tiesas ierosmes izvirzīts iebildums – Atcelšana)

(2023/C 321/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski un C. Urraca Caviedes, vēlāk – F. Castillo de la Torre, G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski un C. Urraca Caviedes.)

Pārējās lietas dalībnieces: CK Telecoms UK Investments Ltd. (pārstāvji: sākotnēji J. Aitken, K. Asakura, A. Coe, M. Davis, S. Prichard, solicitors, O. W. Brouwer, advocaat, B. Kennelly, SC, A. Müller, advocate, un T. Wessely, Rechtsanwalt, vēlāk – J. Aitken, K. Asakura, A. Coe, M. Davis, solicitors, O. W. Brouwer, advocaat, B. Kennelly, SC, A. Müller, advocate, un T. Wessely, Rechtsanwalt), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: S. Brandon, vēlāk – F. Shibli), EE Ltd

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: EBTA Uzraudzības iestāde (pārstāvji: sākotnēji C. Simpson, M. Sánchez Rydelski un C. Zatschler, vēlāk – C. Simpson un M. Sánchez Rydelski)

Rezolutīvā daļa

1) Atcelt 2020. gada 28. maija spriedumu CK Telecoms UK Investments/Komisija (T-399/16, EU:T:2020:217).

2) Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.

3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 390, 16.11.2020.

Tiesas (virspalāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Prokuratura Okręgowa w Warszawie*/YP u.c. (C-615/20), M. M. (C-671/20)

(Apvienotās lietas C-615/20 un C-671/20 (¹), YP u.c. (Tiesneša imunitātes atcelšana un viņa atstādināšana no amata))

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Tiesiskums – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – Tiesnešu neatkarība – Savienības tiesību pārkums – LES 4. panta 3. punkts – Lojālas sadarbības pienākums – Tiesneša krimināltiesiskās imunitātes atcelšana un viņa atstādināšana no amata, ko uzdevusi *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa, Polija) *Izba Dyscyplinarna* (Disciplinārlietu palāta) – Šīs palātas neatkarības un objektivitātes neesamība – Izmaiņas iztiesāšanas sastāvā, kuram ir jāizskata šim tiesnesim līdz šim iedalītā lieta – Aizliegums valsts tiesām apšaubīt tiesas legimitāti, apgrūtināt tās darbību vai izvērtēt tiesnešu iecelšanas amatā vai viņu ar tiesas spriešanu saistīto pilnvaru tiesiskumu vai iedarbīgumu, pretējā gadījumā paredzot disciplinārsodus – Attiecīgo tiesu un institūciju, kuru kompetencē ir iztiesāšanas sastāvu noteikšana un grozīšana, pienākums nepiemērot attiecīgā tiesneša imunitātes atcelšanas un atstādināšanas no amata pasākumus – Šo pašu tiesu un institūciju pienākums nepiemērot valsts tiesību normas, kuras paredz minētos aizliegumus)

(2023/C 321/03)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

YP u.c. (C-615/20), M. M. (C-671/20),

Piedaloties: *Prokuratura Okręgowa w Warszawie*, *Komisja Nadzoru Finansowego* u.c. (C-615/20)

Rezolutīvā daļa

- 1) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādas valsts tiesību normas, ar kurām institūcijai, kuras neatkarība un objektivitāte nav garantēta, tiek piešķirtas pilnvaras atļaut saukt vispārējās jurisdikcijas tiesas tiesnešus pie kriminālatbildības un – šādas atļaujas izsniegšanas gadījumā – atstādināt no amata attiecīgos tiesnešus un minētās atstādināšanas laikā samazināt viņu atalgojumu.
- 2) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, Savienības tiesību pārkuma princips un LES 4. panta 3. punktā nostiprinātais lojālas sadarbības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - pirmkārt, valsts tiesas iztiesāšanas sastāvs, kas izskata lietu un ko veido tiesnesis vienpersoniski, attiecībā uz kuru institūcija, kuras neatkarība un objektivitāte nav garantēta, ir pieņēmusi rezolūciju, ar ko atļauj saukt tiesnesi pie kriminālatbildības un uzdod atstādināt šo tiesnesi no amata, kā arī samazināt viņa atalgojumu, var pamatoti atteikties piemērot šādu rezolūciju, kas rada šķērslī tā kompetences īstenošanai šajā lietā, un
 - otrkārt, tiesu institūcijām, kuru kompetencē ir noteikt un grozīt šīs valsts tiesas iztiesāšanas sastāvus, arī ir jāatsakās piemērot šo rezolūciju, kas rada šķērslī tam, lai minētais iztiesāšanas sastāvs varētu īstenot šo kompetenci.

- 3) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, kā arī Savienības tiesību pārākuma un lojālas sadarbības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- pirmkārt, valsts tiesas iztiesāšanas sastāvam – kuram lieta, kas līdz šim bija iedalīta citam šīs tiesas iztiesāšanas sastāvam, ir tikusi pārdalīta tādas institūcijas pieņemtās rezolūcijas rezultātā, kuras neatkarība un objektivitāte nav garantēta un kura ir atļāvusi saukt pie kriminālatbildības vienīgo tiesnesi, kas veido pēdējo minēto iztiesāšanas sastāvu, un ir izdevusi rīkojumu par šī tiesneša atstādināšanu no amata un viņa atalgojuma samazināšanu, un kurš ir nolēmis apturēt tiesvedību šajā lietā, gaidot Tiesas prejudiciālo nolēmumu, – ir jāatsakās piemērot šo rezolūciju un jāatturas no minētās lietas izskatīšanas turpināšanas un
 - otrkārt, tiesu institūcijām, kuru kompetencē ir noteikt un grozīt valsts tiesas iztiesāšanas sastāvu, šādā gadījumā ir jāpārdala šī pati lieta iztiesāšanas sastāvam, kuram tā sākotnēji bija iedalīta.
- 4) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, kā arī Savienības tiesību pārākuma un lojālas sadarbības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā:
- pirmkārt, valsts tiesību normas, ar kurām valsts tiesai ir aizliegts – šī aizlieguma neievērošanas gadījumā paredzot disciplinārsodus tās sastāvā ietilpstošajiem tiesnešiem – izvērtēt tādas institūcijas pieņemta akta saistošo raksturu, kuras neatkarība un objektivitāte nav garantēta un kura ir atļāvusi saukt tiesnesi pie kriminālatbildības un uzdevusi atstādināt viņu no amata un samazināt viņa atalgojumu, un vajadzības gadījumā nepiemērot šo aktu, un
 - otrkārt, konstitucionālās tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru tiesību akti par tiesnešu iecelšanu amatā nevar tikt pakļauti tiesas kontrolei, ciktāl minētā judikatūra var radīt šķērslī šim pašam izvērtējumam.

(¹) OV C 44, 8.2.2021.
OV C 79, 8.3.2021.

Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Corte dei Conti* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ferrovienord SpA/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT (C-363/21)*, *Federazione Italiana Triathlon/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-364/21)*

(Apvienotās lietas C-363/21 un C-364/21 (¹), *Ferrovienord* u.c.)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Dalībvalstu pienākums nodrošināt tiesību aizsardzības līdzekļus, kas ir pietiekami efektīvi tiesiskās aizsardzības nodrošināšanai jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – Ekonomikas politika – Regula (ES) Nr. 549/2013 – Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēma Eiropas Savienībā (EKS) – Direktīva 2011/85/ES – Prasības dalībvalstu budžeta struktūrām – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ierobežota revīzijas tiesas kompetence – Efektivitātes un līdzvērtības principi – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)

(2023/C 321/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte dei Conti

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Ferrovienord SpA (C-363/21)*, *Federazione Italiana Triathlon (C-364/21)*

Piedaloties: Procura generale della Corte dei conti, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-363/21) Procura generale della Corte dei conti (C-364/21)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 473/2013 (2013. gada 21. maijs) par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā, Padomes Direktīva 2011/85/ES (2011. gada 8. novembris) par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām un LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot tās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta un līdzvērtības un efektivitātes principu gaismā,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tām nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir ierobežota revīzijas tiesas kompetence lemt par subjekta iekļaušanas vispārējās valdības sarakstā pamatotību, ja ir garantēta šo regulu un šīs direktīvas lietderīgā iedarbība, kā arī Savienības tiesībās paredzētā efektīva tiesību aizsardzība tiesā.

(¹) OV C 349, 30.8.2021.

Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ocilion IPTV Technologies GmbH/Seven.One Entertainment Group GmbH, Puls 4 TV GmbH & Co. KG

(Lieta C-426/21 (¹), Ocilion IPTV Technologies)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesības informācijas sabiedrībā – Direktīva 2001/29/EK – 3. pants – Tiesības uz izziņošanu sabiedrībai – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Tā dēvētais “privātās kopēšanas” izņēmums – Internet Protocol Television (IPTV) pakalpojuma sniedzējs – Piekļuve aizsargātam saturam bez tiesību subjektu atļaujas – Tiešsaistes videoierakstītājs – Atskaņošana ar laika nobīdi – Deduplikācijas metode)

(2023/C 321/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ocilion IPTV Technologies GmbH

Atbildētājas: Seven.One Entertainment Group GmbH, Puls 4 TV GmbH & Co. KG

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. pants un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

par izņēmumu no autoru un raidorganizāciju ekskluzīvajām tiesībām atļaut vai aizliegt aizsargātu darbu reproducēšanu nevar uzskatīt pakalpojumu, ko televīzijas raidījumu retranslācijas tiešsaistē pakalpojuma operators piedāvā komerc klientiem un kas ļauj, izmantojot mākoņdatošanas risinājumu vai balstoties uz lokāli nodrošinātu nepieciešamo aparatūru, kā arī programmatūru, pēc pakalpojuma galalietotāju iniciatīvas šos raidījumus nepārtraukti vai atlasīti ierakstīt, ja kopiju, ko izgatavojis pirmais lietotājs, kurš izvēlējies raidījumu, operators dara pieejamu nenoteiktam skaitam lietotāju, kuri vēlas noskatīties to pašu saturu.

2) Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

“izziņošana sabiedrībai” šīs tiesību normas izpratnē nav nepieciešamās aparatūras, kā arī programmatūras piegāde – tostarp tehniskās palīdzības nodrošināšana –, ko savam komerc klientam veic tiešsaistes televīzijas raidījumu retranslācijas operators un kas savukārt ļauj šim klientam saviem paša klientiem sniegt piekļuvi tiešsaistes televīzijas raidījumu ierakstam, pat ja tam ir zināms, ka tā pakalpojumu var izmantot, lai piekļūtu aizsargātu raidījumu saturam bez autoru piekrišanas.

(¹) OV C 471, 22.11.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – Nichicon Corporation/Eiropas Komisija

(Lieta C-757/21 P) (¹)

(Apelācija – Vispārējās tiesas sprieduma autentificēšana – Vispārējās tiesas Reglamenta 118. pants – Izsniezamā sprieduma kopija – Tiesnešu paraksti – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. pants – Alumīnija un tantala elektrolītisko kondensatoru tirgus – Vienošanās un saskaņotas darbības attiecībā uz vairākiem cenas elementiem – Jēdziens “pārkāpums mērķa dēļ” – Eiropas Komisijas pierādīšanas pienākums – Uzņēmumu paziņojumi – Ticamība – Pretkonkurences rīcības ģeogrāfiskais mērogs – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas sods – Pamatsummās aprēķins – Vērā ņemamais pārdošanas apjoms – Atbildību mīkstinājoši apstākļi – Neierobežota jurisdikcija)

(2023/C 321/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Nichicon Corporation (pārstāvji: A. Ablasser-Neuhuber, G. Fussenegger, H. Kühnert un F. Neumayr, Rechtsanwältin)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Ernst, T. Franchoo, C. Sjödin un F. van Schaik)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Nichicon Corporation sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 64, 7.2.2022.

Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – *Nippon Chemi-Con Corporation*/Eiropas Komisija

(Lieta C-759/21 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Vispārējās tiesas sprieduma autentificēšana – Vispārējās tiesas Reglamenta 118. pants – Izsniedzamā sprieduma kopija – Tiesnešu paraksti – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. pants – Alumīnija un tantala elektrolītisko kondensatoru tirgus – Vienošanās un saskaņotas darbības attiecībā uz vairākiem cenas elementiem – Jēdziens “pārkāpums mērķa dēļ” – Eiropas Komisijas pierādīšanas pienākums – Pretkonkurences rīcības ģeogrāfiskais mērogs – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas sods – Pamatsummas aprēķins – Vērā ņemamais pārdošanas apjoms – Atbildību mīkstinājoši apstākļi – Neierobežota jurisdikcija)

(2023/C 321/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Nippon Chemi-Con Corporation* (pārstāvji: P. Neideck, H.-J. Niemeyer, M. Röhrig, Rechtsanwältin, un I.–L. Stoicescu, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Ernst, T. Franchoo, C. Sjodin un L. Wildpanner)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Nippon Chemi-Con Corporation* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 64, 7.2.2022.

Tiesas (otrā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Tribunale ordinario di Padova* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *D.M./Azienda Ospedale-Università di Padova*

(Lieta C-765/21 ⁽¹⁾, *Azienda Ospedale-Università di Padova*)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sabiedrības veselība – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts veselības nozares darbinieku vakcinēšanās pienākums – Darbinieku, kas atsakās vakcinēties, bezalgas atstādināšana no darba pienākumu veikšanas – Regula (EK) Nr. 726/2004 – Cilvēkiem paredzētas zāles – Covid-19 vakcīna – Regula (EK) Nr. 507/2006 – Tirdzniecības atļaujas ar nosacījumiem spēkā esamība – Regula (ES) 2021/953 – Diskriminācijas aizliegums starp vakcinētām un nevakcinētām personām – Nepieņemamība)

(2023/C 321/08)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Padova

Pamatlietas puses

Prasītāja: *D.M.*

Atbildētājs: *Azienda Ospedale-Università di Padova*

Piedaloties: C.S

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Tribunale ordinario di Padova (Padujas tiesa, Itālija) iesniegusi ar 2021. gada 7. decembra lēmumu, ir nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 138, 28.3.2022.

Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Audiencia Provincial de Malaga (Spānija)*)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *CAJASUR Banco S.A./JO, IM*

(Lieta C-35/22 ⁽¹⁾), *CAJASUR Banco*)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 6. panta 1. punkts – Hipotekārā aizdevuma līguma vispārīgie noteikumi, kurus valsts tiesas ir atzinušas par spēkā neesošiem – Vēršanās tiesā – Prasības atzīšana pirms iebildumu raksta iesniegšanas – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru patērētājam tiek prasīts spert pirmstiesas soļus attiecībā pret konkrētu pārdevēju vai piegādātāju, lai patērētājam netiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus – Pareizas tiesvedības princips – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)

(2023/C 321/09)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Malaga

Pamatlietas puses

Prasītāja: *CAJASUR Banco S.A.*

Atbildētāji: *JO, IM*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts, aplūkojot to efektivitātes principa kontekstā,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, ja patērētājs nav spēris pirmstiesas soļus attiecībā pret pārdevēju vai piegādātāju, ar ko viņš ir noslēdzis līgumu, kurā ietverts negodīgs noteikums, patērētājam pašam jāsedz savi tiesāšanās izdevumi saistībā ar tiesvedību, ko viņš ir sācis pret pārdevēju vai piegādātāju, lai īstenotu savas Direktīvā 93/13 paredzētās tiesības, ja pārdevējs vai piegādātājs ir atzinis patērētāja prasību pirms iebildumu raksta iesniegšanas, lai gan ir konstatēts šī noteikuma negodīgums, ar nosacījumu, ka kompetentā valsts tiesa var ņemt vērā iedibinātu valsts judikatūru, kurā konstatēts analogisku noteikumu negodīgums, un pārdevēja vai piegādātāja attieksmi, lai secinātu, ka pēdējais minētais ir rīkojies ļauntīgi, un attiecīgajā gadījumā piespriestu tam atlīdzināt minētos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 25.4.2022.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – *Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis/Eiropas Komisija (C-73/22 P), Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group NV u.c./Dralon GmbH, Eiropas Komisija (C-77/22 P)*

(Apvienotās lietas C-73/22 P un C-77/22 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Valsts atbalsts – Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu – Atbalsttiesīgās ekonomikas nozares – Mēslošanas līdzekļu un slāpekļa savienojumu ražošanas nozares izslēgšana – Atcelšanas prasība – Pieņemamība – Fizisku vai juridisku personu tiesības celt prasību – LESD 263. panta ceturtnā daļa – Nosacījums, ka prasītājam ir jābūt tieši skartam)

(2023/C 321/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

(Lietā C-73/22 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis* (pārstāvji: *D. Haverbeke, L. Ruessmann un P. Sellar*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji *A. Bouchagiar, G. Braga da Cruz un J. Ringborg*, vēlāk – *A. Bouchagiar un J. Ringborg*)

(Lietā C-77/22 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group NV, Brilen SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville SAS, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton S.A., Trevira GmbH* (pārstāvji: *D. Haverbeke, L. Ruessmann un P. Sellar*, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: *Dralon GmbH, Eiropas Komisija* (pārstāvji: sākotnēji *A. Bouchagiar, G. Braga da Cruz un J. Ringborg*, vēlāk – *A. Bouchagiar un J. Ringborg*)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzības lietās C-73/22 P un C-77/22 P noraidīt.
- 2) *Grupa Azoty S.A., Azomureş SA un Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijai saistībā ar apelācijas sūdzību lietā C-73/22 P radušos tiesāšanās izdevumus.
- 3) *Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group NV, Brilen SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville SAS, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton S.A. un Trevira GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijai saistībā ar apelācijas sūdzību lietā C-77/22 P radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 165, 19.4.2022.

Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Landesgericht Korneuburg* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TT/AK

(Lieta C-87/22) ⁽¹⁾, TT (Bērna nelikumīga aizvešana))

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Jurisdikcija vecāku atbildības jomā – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 10. un 15. pants – Lietas nodošana citas dalībvalsts tiesai, kas ir labākā situācijā lietas izspriešanai – Nosacījumi – Tās dalībvalsts tiesa, uz kuru bērns ir nelikumīgi aizvests – Hāgas 1980. gada konvencija – Bērna labākās intereses)

(2023/C 321/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Korneuburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: TT

Atbildētāja: AK

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 15. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka

dalībvalsts tiesa, kurai saskaņā ar šīs regulas 10. pantu ir jurisdikcija izskatīt lietu par vecāku atbildību pēc būtības, atbilstoši šīs regulas 15. panta 1. punkta b) apakšpunktam izņēmuma kārtā var lūgt nodot šo lietu tās dalībvalsts tiesai, uz kuru viens no vecākiem ir nelikumīgi aizvedis šo bērnu.

2) Regulas Nr. 2201/2003 15. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

vienīgie nosacījumi, ar kādiem dalībvalsts tiesa, kurai ir jurisdikcija izskatīt lietu par vecāku atbildību pēc būtības, var nodot šo lietu citas dalībvalsts tiesai, ir šajā tiesību normā tieši paredzētie. Pārbaudot šo nosacījumu izpildi, pirmkārt, par to, vai pēdējā minētajā dalībvalstī ir tiesa, kas ir labākā situācijā lietas iztiesāšanai, un, otrkārt, par bērna labākajām interesēm, pirmās dalībvalsts tiesai ir jāņem vērā, vai pastāv procedūra par šī bērna atpakaļatdošanu, kas uzsākta saskaņā ar Hāgā 1980. gada 25. oktobrī noslēgtās Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 8. panta pirmo daļu un trešās daļas f) punktu un par ko vēl nav pieņemts galīgs nolēmums dalībvalstī, uz kuru viens no vecākiem ir nelikumīgi aizvedis minēto bērnu.

⁽¹⁾ OV C 213, 30.5.2022.

Tiesas (otrā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Fővárosi Törvényszék* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Xella Magyarország Építőanyagipari Kft./Innovációs és Technológiai Miniszter*

(Lieta C-106/22 ⁽¹⁾, Xella Magyarország)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kapitāla brīva aprīte – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Regula (ES) 2019/452 – Dalībvalsts tiesību akti, ar ko izveido mehānismu, lai izvērtētu ārvalstu ieguldījumus uzņēmumos rezidentos, kurus uzskata par “stratēģiskiem” – Pamatojoties uz šiem tiesību aktiem pieņemts lēmums, ar ko sabiedrībai rezidentei aizliedz iegādāties visas citas sabiedrības rezidentes kapitāldaļas – Iegādātais uzņēmums, ko uzskata par “stratēģisku”, pamatojoties uz to, ka tā pamatdarbība attiecas uz tādu pamatizejvielu iegūšanu kā grants, smilts un māls – Ieguvējs uzņēmums, kuru uzskata par “ārvalstu ieguldītāju”, jo tas ietilpst tādu sabiedrību grupā, kuras jumta sabiedrība ir reģistrēta trešā valstī – Valsts interese, dalībvalsts sabiedriskās drošības vai kārtības apdraudējums vai apdraudējuma risks – Mērķis nodrošināt piegādes drošību pamatizejvielu jomā būvniecības nozarē, it īpaši vietējā līmenī)

(2023/C 321/12)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Xella Magyarország Építőanyagipari Kft.*

Atbildētāja: *Innovációs és Technológiai Miniszter*

pedaloties: “*JANES ÉS TÁRSA*” Szállítmányozó, Kereskedelmi és Vendéglátó Kft.

Rezolutīvā daļa

LESD tiesību normas brīvības veikt uzņēmējdarbību jomā

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tās nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktos paredzētu ārvalstu ieguldījumu izvērtēšanas mehānismu, kas ļauj aizliegt stratēģiskas sabiedrības rezidentes īpašumtiesību iegādi citai sabiedrībai rezidentei, kura ietilpst tādu sabiedrību grupā, kas reģistrētas vairākās dalībvalstīs, un kurā trešās valsts uzņēmumam ir izšķiroša ietekme, jo šāda iegāde apdraud vai var apdraudēt valsts intereses nodrošināt piegādes drošību būvniecības nozarē, it īpaši vietējā līmenī, saistībā ar tādām pamatizejvielām kā grants, smilts vai māls.

⁽¹⁾ OV C 207, 23.5.2022.

Tiesas (otrā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Bundesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *MO/SM* kā *G GmbH* likvidators

(Lieta C-134/22, *G GmbH*) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Kolektīvā atlaišana – Direktīva 98/59/EK – Informēšana un konsultēšanās – 2. panta 3. punkta otrā daļa – Darba devēja, kas plāno veikt kolektīvu atlaišanu, pienākums nosūtīt kompetentajai valsts iestādei darba ņēmēju pārstāvjiem paziņotās informācijas kopiju – Mērķis – Šī pienākuma neievērošanas sekas)

(2023/C 321/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: MO

Atbildētājs: SM kā G GmbH likvidators

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 98/59/EK (1998. gada 20. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu 2. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka

ir jāinterpretē tādējādi, ka

darba devēja pienākuma nosūtīt kompetentajai valsts iestādei vismaz šīs direktīvas 2. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta i)–v) daļā paredzēto sarakstes dokumentu kopiju mērķis nav nodrošināt individuālu aizsardzību darba ņēmējiem, kurus skar kolektīvā atlaišana.

⁽¹⁾ OV C 222, 7.6.2022.

Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums – *Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma)*/Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

(Lieta C-136/22 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Cilvēkiem paredzētas zāles – Regula (EK) Nr. 726/2004 – Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) lēmums neatjaunot zinātnisko padomdevēju grupu – Atcelšanas prasība, ko cēlis tirdzniecības atļaujas pieteikuma iesniedzējs – Pieņemamība – Interese celt prasību – Radušās un pastāvošas intereses, kas var izrietēt no citas tiesvedības – Nosacījumi)

(2023/C 321/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma)* (pārstāvji: sākotnēji E. Gouesse, D. Krzisch un N. Viguié, advokāti, vēlāk E. Gouesse un N. Viguié, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) (pārstāvji: C. Bortoluzzi, S. Drosos, H. Kerr un S. Marin)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Debregeas et associés Pharma SAS (D & A Pharma)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar apelācijas tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 171, 25.4.2022.

Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanzamt Hamm/Harry Mensing*

(Lieta C-180/22 ⁽¹⁾ *Mensing II*)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Nodokļi – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 311. un turpmākie panti – Īpaši režīmi, kas piemērojami mākslas darbiem – Peļņas daļas režīms – Tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs – Mākslas darbu piegāde, ko veic to autors vai viņa tiesību pārņēmēji – Kopienas iekšējie darījumi – Tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu*)

(2023/C 321/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Finanzamt Hamm*

Atbildētājs: *Harry Mensing*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 312. un 315. pants, kā arī 317. panta pirmā daļa

ir jāinterpretē tādējādi, ka

pievienotās vērtības nodoklis, ko tirgotājs, kurš ir nodokļa maksātājs, samaksājis par tāda mākslas darba iegādi Kopienas iekšienē, kura vēlākai piegādei saskaņā ar šīs direktīvas 316. panta 1. punktu tiek piemērots peļņas daļas režīms, ietilpst šīs piegādes nodokļa bāzē.

⁽¹⁾ OV C 222, 7.6.2022.

Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *ZR, PI/Banco Santander, SA*

(Lieta C-265/22 ⁽¹⁾, *Banco Santander* (Atsauce uz oficiālu indeksu))

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līgumi – Noteikums, kurā paredzēta mainīga procentu likme – Atsauces indekss, kas balstīts uz kredītiestāžu piešķirto hipotekāro aizdevumu gada procentu likmēm (TAEG) – Indekss, kas ir noteikts normatīvā vai administratīvā aktā – Šī akta preambulā ietvertas norādes – Pārbaude saistībā ar prasību par pārskatāmību – Negodīguma vērtējums*)

(2023/C 321/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca

Pamatlietas puses

Prasītāji: *ZR un PI*

Atbildētāja: *Banco Santander, SA*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. punkts, kā arī 4. un 5. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka,

lai novērtētu tāda hipotekārā aizdevuma līguma ar mainīgu procentu likmi noteikuma pārskatāmību un iespējami negodīgo raksturu, kurā kā atsaucē indeksam periodiskai šim aizdevumam piemērojamās procentu likmes pārskatīšanai ir noteikts indekss, kas norādīts oficiāli publicētā apkārtrakstā un kam ir piemērots palielinājums, nozīmīgs ir tās informācijas saturs, kas ir ietverta citā apkārtrakstā, kurā ir norādīts uz vajadzību šim indeksam, ņemot vērā tā aprēķināšanas metodi, piemērot negatīvu maržu, lai šo procentu likmi pielāgotu tirgus likmei. Nozīme ir arī tam, vai šī informācija ir pietiekami pieejama vidusmēra patērētājam.

(¹) OV C 326, 29.8.2022.

Tiesas (astotā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Elegktiko Synedrio (Grieķija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Achilleion Anonymi Xenodocheiaki Etaireia/Elliniko Dimosio*

(Lieta C-313/22 (¹), ACHILLEION)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Struktūrfondi – Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) – Līdzfinansēšana – Regula (EK) Nr. 1260/1999 – 30. panta 4. punkts un 39. panta 1. punkts – Ar ieguldījumiem saistītu darbību ilglaicīgums – Līdzfinansētas ieguldījumu darbības “būtiskas pārmaiņas” – Atbalsta atgūšana, ja tiek nodots uzņēmums, kurš ir šīs darbības priekšmets – Īpašu ar šo nodošanu saistītu apstākļu ietekme)*

(2023/C 321/17)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Elegktiko Synedrio

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Achilleion Anonymi Xenodocheiaki Etaireia*

Atbildētāja: *Elliniko Dimosio*

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem, 30. panta 4. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- uzņēmuma, uz kuru attiecas ieguldījumu darbība, ko līdzfinansē Eiropas Savienības struktūrfondi, nodošana var būt šīs darbības “būtiskas pārmaiņas” šīs tiesību normas izpratnē, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus attiecīgos faktiskos un tiesiskos apstākļus, ievērojot minētajā tiesību normā paredzētos nosacījumus;
- tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā subsīdijas, kas izmaksāta saskaņā ar ieguldījumu darbību, kuru līdzfinansē Savienības struktūrfondi, saņēmējam ir noteikts pienākums bez uzņēmuma piecus gadus, skaitot no lēmuma par šo ieguldījumu veikšanu pieņemšanas, nenodot uzņēmumu, uz kuru attiecas šī darbība, pretējā gadījumā piemērojot finanšu korekciju kopā ar pilnīgu vai daļēju šīs subsīdijas atgūšanu.

- 2) Regulas Nr. 1260/1999 30. panta 4. punkts un 39. panta 1. punkts, lasot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

39. panta 1. punktā paredzētās finanšu korekcijas ir jāveic, ja uzņēmuma, uz kuru attiecas Eiropas Savienības struktūrfondu līdzfinansēta ieguldījumu darbība, nodošana ir būtiskas šīs darbības pārmaiņas 30. panta 4. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 311, 16.8.2022.

Tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 13. jūlija spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Gemeinde A/Finanzamt*

(Lieta C-344/22 ⁽¹⁾, *Gemeinde A*)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – Publisko tiesību subjekti – Pašvaldība, kas iekasē kūrorta nodokli par visiem pieejamu kūrorta objektu nodrošināšanu)

(2023/C 321/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Gemeinde A*

Atbildētāja: *Finanzamt*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

par “pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību” šīs tiesību normas izpratnē nav uzskatāms tas, ka pašvaldība nodrošina pieeju kūrorta objektiem, ja tā saskaņā ar pašvaldības noteikumiem iekasē noteikta apmēra kūrorta nodokli par katru uzturēšanās dienu no apmeklētājiem, kuri uzturas pašvaldībā, lai gan pienākums maksāt šo nodokli ir saistīts nevis ar šo objektu izmantošanu, bet gan ar uzturēšanos pašvaldības teritorijā un minētie objekti ir brīvi un bez maksas pieejami visiem.

⁽¹⁾ OV C 398, 17.10.2022.

Tiesas (virspalāta) 2023. gada 24. jūlija spriedums (*Curtea de Apel Braşov* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

(Lieta C-107/23 PPU ⁽¹⁾, Lin ⁽²⁾)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība – LESD 325. panta 1. punkts – FIA konvencija – 2. panta 1. punkts – Pienākums ar atturošiem un efektīviem līdzekļiem apkarot krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses – Pienākums paredzēt kriminālsodus – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Krāpšana lielā apmērā PVN jomā – Kriminālatbildības noilguma termiņš – Konstitucionālās tiesas spriedums, ar ko par spēkā neesošu atzīta valsts tiesību norma, kura reglamentē šī termiņa apturēšanas iemeslus – Sistēmisks nesodāmības risks – Pamattiesību aizsardzība – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkts – Noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības princips – Krimināltiesību normu paredzamības un precizitātes prasības – Labvēlīgāku krimināltiesību normu (*lex mitior*) retroaktīvas piemērošanas princips – Tiesiskās drošības princips – Valsts pamattiesību aizsardzības standarts – Dalībvalsts tiesu pienākums nepiemērot šīs dalībvalsts Konstitucionālās tiesas un/vai augstākās tiesas spriedumus, ja tie neatbilst Savienības tiesībām – Tiesnešu disciplināratbildība šo spriedumu neievērošanas gadījumā – Savienības tiesību pārākuma princips)

(2023/C 321/19)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Braşov

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

pedaloties: *Statul român*

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 325. panta 1. punkts un Konvencijas, kas izstrādāta uz Līguma par Eiropas Savienību K.3 panta pamata, par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, un kas parakstīta Briselē 1995. gada 26. jūlijā un pievienota Padomes 1995. gada 26. jūlija aktam, 2. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

dalībvalsts tiesām nav pienākuma nepiemērot šīs dalībvalsts Konstitucionālās tiesas spriedumus, ar ko valsts tiesību norma, kurā reglamentēti noilguma termiņa pārtraukšanas pamati krimināllietās, ir atzīta par spēkā neesošu tādēļ, ka saistībā ar prasībām par krimināltiesību normu paredzamību un precizitāti ir pārkāpts noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības princips, kas aizsargāts valsts tiesībās, pat ja šo spriedumu iznākumā kriminālatbildības noilguma dēļ tiktu izbeigts ievērojams skaits krimināllietu, tostarp lietas par tādu krāpšanu lielā apmērā, kas apdraud Savienības finanšu intereses.

Turpretī minētās Savienības tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka

šīs dalībvalsts tiesām ir pienākums nepiemērot valsts aizsardzības standartu attiecībā uz labvēlīgāku krimināltiesību normu (*lex mitior*) retroaktīvas piemērošanas principu, kas ļauj apstrīdēt – tostarp to prasību, kuras celtas par galīgiem spriedumiem, – kriminālatbildības noilguma termiņa pārtraukšanu šādās lietās ar procesuālajām darbībām, kas veiktas pirms spēkā neesamības konstatējuma.

- 2) Savienības tiesību pārākuma princips

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu vai praksi, saskaņā ar kuru dalībvalsts vispārējās jurisdikcijas tiesām ir saistoši šīs dalībvalsts Konstitucionālās tiesas, kā arī augstākās tiesas nolēmumi un šī iemesla dēļ un ņemot vērā risku, ka iestāsies attiecīgo tiesnešu disciplinārtbildība, tās nevar pēc savas ierosmes nepiemērot no šiem nolēmumiem izrietošo judikatūru, pat ja tās, ņemot vērā Tiesas spriedumu, uzskata, ka šī judikatūra ir pretrunā Savienības tiesībām.

⁽¹⁾ OV C 189, 30.5.2023.

⁽²⁾ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

**Tiesas (astotā palāta) 2023. gada 10. maija rīkojums – MKB Multifunds BV/Eiropas Komisija,
Nīderlandes Karaliste**

(Lieta C-665/21 P) ⁽¹⁾

**(Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Valsts atbalsts – Apgalvots valsts atbalsts, ko dalībvalsts
piešķirusi fondu fondam – Eiropas Komisijas veikta iepriekšēja pārbaude – Komisijas lēmums, ar kuru
konstatēta valsts atbalsta neesamība – Atcelšanas prasība – Pieņemamība – Regula (ES) 2015/1589 –
1. panta h) punkts – “Ieinteresētās personas” jēdziens)**

(2023/C 321/20)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: MKB Multifunds BV (pārstāvji: sākotnēji – R. Rampersad un J. M. M. van de Hel, advocaten, vēlāk – P. Breithaupt un J. M. M. van de Hel, advocaten)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji: V. Bottka, C.-M. Carrega un M. S. Noë), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: M. K. Bulterman un C. S. Schillemans)

Rezolutīvā daļa

1. Apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu.
2. MKB Multifonds BV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
3. Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 11, 10.01.2022.

Tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 17. jūlija rīkojums (*Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – PA

(Lieta C-55/23 ⁽¹⁾, *Jurtukała* ⁽²⁾)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – No judikatūras skaidri izsecināma atbilde – Jurisdikcija, piemērojamie tiesību akti, nolēmumu atzīšana un izpilde, publisku aktu akceptēšana un izpilde mantošanas lietās un Eiropas mantošanas apliecības izveide – Regula (ES) Nr. 650/2012 – 10. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Papildu jurisdikcija – LESD 267. pants – Pienākums ievērot augstākas instances tiesas norādījumus)

(2023/C 321/21)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Pamatlietas puses

Prasītājs: PA

Otrs lietas dalībnieks: MO

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais noteikums par papildu jurisdikciju ir piemērojams tikai, ja mirušā pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī atradās dalībvalstī, kurai šī regula nav saistoša, vai trešajā valstī.

Savienības tiesības, it īpaši LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka valsts tiesai, kas lemj pēc tam, kad tās pasludinātu nolēmumu ir atcēlusi augstākas instances tiesa, atbilstoši valsts procesuālajām tiesībām ir saistošs šīs augstākas instances tiesas veiktais tiesību vērtējums, ja šis vērtējums nav saderīgs ar Savienības tiesībām, kā tās interpretējusi Tiesa.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 03.02.2023.

⁽²⁾ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 20. februārī *Puma SE* iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2022. gada 7. decembra spriedumu lietā T-623/21 *Puma SE*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-94/23 P)

(2023/C 321/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Puma SE* (pārstāvji: M. Schunke un P. Trieb, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs un *Vaillant GmbH*

Ar 2023. gada 17. jūlija rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Puma SE* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 25. aprīlī Topcart GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2023. gada 15. februāra spriedumu lietā T-8/22 Topcart GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-270/23 P)

(2023/C 321/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Topcart GmbH (pārstāvis: M. Hoffmann, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2023. gada 17. jūlija rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 26. maijā iesniedza Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Horvātija) – HP – Hrvatska pošta d.d./Povjerenika za informiranje

(Lieta C-336/23 HP – Hrvatska pošta)

(2023/C 321/24)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Visoki upravni sud Republike Hrvatske

Pamatlietas puses

Prasītāja: HP – Hrvatska pošta d.d.

Atbildētājs: Povjerenik za informira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “informācijas atkalizmantošana” Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/1024 (2019. gada 20. jūnijs) par atvērtajiem datiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu ([OV 2019,] L 172, [56. lpp.]) (turpmāk tekstā – “direktīva”) 2. panta 11. punkta izpratnē attiecas uz piekļuvi jebkādi informācijai, kuru ir sagatavojusi publiskā sektora struktūra/publiskais uzņēmums vai kura ir tā turējumā un kuru lietotājs (fiziska vai juridiska persona) pirmo reizi pieprasa no publiskā sektora struktūras?
- 2) Vai tādas informācijas pieprasījums, kuru ir sagatavojusi publiskā sektora struktūra/publiskais uzņēmums vai kura ir tā rīcībā, bet kura ir radīta šīs struktūras darbības ietvaros vai saistībā ar tās organizāciju un darbību, var tikt uzskatīts par informācijas pieprasījumu, uz kuru attiecas šīs direktīvas noteikumi, un tādējādi šīs direktīvas noteikumi ir piemērojami ikvienam pieteikumam par piekļuvi informācijai, kas ir publiskā sektora struktūru rīcībā?
- 3) Vai personas, kam saskaņā ar direktīvas 2. pantu ir paziņošanas pienākums, ir vienīgi tās publiskā sektora struktūras, kurām ir jāveic informācijas atkalizmantošana, vai jaunās definīcijas attiecas uz visām publiskā sektora struktūrām un visu to rīcībā esošo informāciju, tādējādi, vai direktīvas 2. punktā norādītajām personām ir jāsniedz šīm personām sagatavotā vai to turējumā esošā informācija, vai arī tiek uzskatīts, ka 2. punktā norādītajām personām ir jāsniedz informācija vienīgi atkārtotas izmantošanas gadījumā?
- 4) Vai var uzskatīt, ka izņēmumi no pienākuma paziņot direktīvas 1. panta 2. punktā norādīto informāciju sniedz tiesības publiskā sektora struktūrām atteikties paziņot informāciju, ko tās ir sagatavojošas vai kas ir to turējumā, vai arī runa ir par izņēmumiem, kas ir piemērojami tikai publiskā sektora struktūrai iesniegta atkalizmantošanas pieteikuma gadījumā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 29. maijā iesniedza Sofiyski rayonen sad (Bulgārija) – “APS beta Bulgaria” EOOD, “Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia” AD (Lieta C-337/23, “APS beta Bulgaria” EOOD, “Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia”)

(2023/C 321/25)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad

Pieteikuma iesniedzējas maksājuma rīkojuma procedūrās

Prasītājas: “APS beta Bulgaria” EOOD, “Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia” AD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (turpmāk tekstā – “Direktīva 93/13/EEK”) 4. panta 2. punkts un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja kredītīgumā ir paredzēts patērētāja pienākums noslēgt galvojuma līgumu ar kreditora noteiktu galvinieku, tad galvojuma līguma saturs nav līguma ar šo trešo personu “galvenais priekšmets”, bet gan ir daļa no kredītīguma satura? Vai šajā ziņā ir nozīme tam, vai kreditors un galvinieks ir saistītas personas?
- 2) Vai Direktīvas 93/13/EEK pielikuma 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja patērētājam jau noslēgta kredītīguma ietvaros ir pienākums nodrošināt galvinieku – turklāt viena no iespējām ir tam pilnvarot kreditora noteiktu personu –, tad patērētāja saistību saturs, kas izriet no vēlāk kredītīguma noslēgšanas dienā noslēgtā galvojuma līguma, ir uzskatāms par neskaidru, jo patērētājam nebija iespējams pašam izvēlēties vai piedāvāt personu, kuru kreditors noteiks par nākamo galvinieku?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir, ka galvojuma līguma priekšmets ir skaidrs: vai Direktīvas 93/13/EEK pielikuma 1. punkta i), j) un m) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja patērētājs jau noslēgta kredītīguma ietvaros ir apņēmis nodrošināt galvinieku – turklāt viena no iespējām ir tā, ka viņš pilnvaro kreditora noteiktu personu –, tad patērētāja saistību saturs, kas izriet no kredītīguma, ir uzskatāms par neskaidru un tas var novest pie kredītīguma vai atsevišķu tā punktu spēkā neesamības?
- 4) Vai Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar Direktīvas 2005/29/EK⁽²⁾ par negodīgu komercpraksi 8. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja persona, kas piešķir kredītu, pieprasa, lai patērētājs noslēgtu līgumu ar kreditora noteiktu personu, kas nodrošina tā prasījumu pret patērētāju, tad tā vienmēr ir patērētāja neizdevīgākā stāvokļa izmantošana un tādējādi agresīva komercprakse?
- 5) Gadījumā, ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzoša: vai Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 1. punkts un 7. pants, skatot tos kopsakarā ar Direktīvas 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi 8. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā vienpusējā tiesvedībā kā maksājuma rīkojuma procedūra, kurā patērētājs nepiedalās, šaubas par līguma noteikuma negodīgumu tiesa var balstīt tikai uz to vien, ka tai ir aizdomas, ka patērētājs šim noteikumam ir piekritis negodīgas komercprakses dēļ, vai arī pēdējais minētais ir jākonstatē ar pamatotu pārliecību?
- 6) Vai Direktīvas 2008/48/EK⁽³⁾ par patēriņa kredītīgumiem (turpmāk tekstā – “Direktīva 2008/48/EK”) 15. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma ir jāpiemēro gadījumos, kuros kredītīgums ir saistīts ar papildpakalpojumu, proti, trešās personas sniegtu galvojumu par atlīdzību, un ar to patērētājam tiek dota iespēja ne tikai izvairīties no prasījumu saistībā ar neatbilstīgu galvinieka rīcību, piemēram, samaksu pēc likumā noteiktā termiņa beigām, bet arī procesuālus iebildumus, kas izslēdz saistības pret galvinieku?

- 7) Vai ar Direktīvas 2008/48/EK 15. panta 2. punktu, skatot to kopsakarā ar efektivitātes principu, vai arī, pieņemot, ka kredītņēmums un galvojuma līgums ir saistīti darījumi, ar Direktīvas 93/13/EEK 5. un 7. pantu, skatot tos kopsakarā ar šīs direktīvas pielikuma 1. punkta b) un c) apakšpunktu, tiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru ar patērētāja kredītņēmuma saistīta līguma galvnieks, kurš no patērētāja ir saņēmis atlīdzību par kredītņēmuma nodrošinājumu un ir samaksājis galvenajam kreditoram, pamatojoties uz līguma noteikumu, neraugoties uz to, ka ir beidzies termiņš, kas noteikts *Zakon za zadalzheniata i dogovorite* (Likums par saistībām un līgumiem) 147. pantā, kas saskaņā ar judikatūru pilnībā dzēš galvojumu, tomēr var atsaukties uz to, ka viņš ir pārņēmis sākotnējā kreditora tiesības, un, atsaucoties uz pretrunīgu judikatūru par likuma piemērošanu, var pieprasīt maksājumu no galvenā parādnieka?
- 8) Vai Direktīvas 2008/48/EK 3. panta g) punkts, skatot to kopsakarā ar Direktīvas 93/13/EEK 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja kredītņēmumā ir paredzēts pienākums noslēgt saistītu galvojuma līgumu, kā rezultātā palielinās kredītsaistību kopsumma, arī kredīta gada procentu likme ir jāaprēķina atbilstoši palielinātajiem maksājumiem, ņemot vērā galvniekam paredzēto atlīdzību? Vai šajā ziņā ir nozīme tam, kurš ir izvēlējis galvnieku un vai viņš ir ar galveno kreditoru saistīta persona?
- 9) Vai Direktīvas 2008/48 10. panta 2. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītņēmumā starp komersantu un patērētāju kā kredītņēmēju nepareizi minēta gada procentu likme ir jāuzskata par kredītņēmumā nenorādītu gada procenta likmi un valsts tiesai ir jāpiemēro tiesiskās sekas, kas paredzētas valsts tiesību aktos par gada procentu likmes nenorādīšanu patērētāja kredītņēmumā? Vai ir jāuzskata, ka šīs sekas ir obligāti saistošas arī galvniekam, kurš ir samaksājis, attiecībā pret patērētāju?
- 10) Vai Direktīvas 2008/48/EK 23. panta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts likumdevēja paredzētā sankcija, kas izpaužas kā patērētāja kredītņēmuma atzīšana par spēkā neesošu, saskaņā ar kuru ir jāatmaksā tikai piešķirtā pamatsumma, ir jāuzskata par samērīgu gadījumos, kuros patērētāja kredītņēmumā nav precīzi norādīta gada procentu likme tādējādi, ka tajā nav minētas kreditora izvēlēta profesionālā galvnieka izmaksas (lai gan gada procentu likme skaitliski ir norādīta kredītņēmuma tekstā)?
- 11) Vai Direktīvas 2009/138/EK⁽¹⁾ par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (turpmāk tekstā – “Direktīva 2009/138/EK”) 2. panta 2. punkts, skatot to kopsakarā ar šīs direktīvas I pielikuma A daļas 14. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka profesionāla darbība par atlīdzību kā galvniekam, kurā galvotāja sabiedrība visos saistību neizpildes gadījumos samaksā kredīta kopsummu, ko patērētājs kā galvenais parādnieks ir izņēmis, un atlīdzība tiek maksāta ar katru kredītmaksājumu neatkarīgi no patērētāja saistību neizpildes, ir “apdrošināšanas darbība” minētās direktīvas izpratnē?
- 12) Ja atbilde uz vienpadsmito jautājumu ir apstiprinoša: vai Direktīvas 2009/138/EK 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personai, kas veic vienpadsmitajā jautājumā minēto darbību, ir pienākums saņemt to valsts regulatīvo iestāžu izsniegtu licenci, kas ir atbildīgas par licenču izsniegšanu apdrošinātājiem?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patērētāja kredītņēmumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (OV 2009, L 335, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 31. maijā Jean-Marc Colombani iesniedzis par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2023. gada 22. marta spriedumu lietā T-113/22 Colombani/EĀDD

(Lieta C-343/23 P)

(2023/C 321/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jean-Marc Colombani (pārstāve: N. de Montigny, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- izskatīt lietu un darīt to, ko vajadzēja izdarīt Vispārējai tiesai, proti:
 - atzīt 2021. gada 15. jūnija lēmumu par spēkā neesošu;
 - piespriest otram lietas dalībniekam samaksāt simbolisku atlīdzinājumu 1 EUR apmērā par viņam nodarīto nemantisko kaitējumu;
- piespriest otram lietas dalībniekam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam gan šajā tiesvedībā, gan tiesvedībā pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza vairākus pamatus.

Pirmkārt un vispārīgi apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa esot gan pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot viņa lūguma sniegt palīdzību priekšmetu, gan veikusi prettiesisku ierobežošanu, ņemdama vērā tikai individuālo katras attiecīgās personas patstāvīgo un aktīvo rīcību, tādējādi izslēdzot jebkādu saskaņotas vardarbības un saskaņotu darbību iespēju, gan esot atkāpusies no šajā jomā esošās vienveidīgas judikatūras.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs arī pārmet, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot EĀDD kļūdu vērtējumā, proti, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka negatīvas rīcības “pirmšķietamā pierādījuma” analizē esot prettiesiski apvērsts pierādīšanas pienākums; neesot ņemta vērā līdzdalībnieka/līdzdalības iespējamība, kuras var notikt arī bez aktīvas rīcības; esot sagrozīti iesniegtie pierādījumi; neesot ievērots sacīkstes princips; pamatojuma izklāsts esot pretrunīgs; esot pieļauta tiesību kļūda, izvērtējot pārnestās rīcības “attaisnojumus”, kuri ir pretrunā Civildienesta noteikumu 11., 12., 12.a, 21. un 21.a pantam un kuri iestādes augstākās vadības amatpersonu atbildību noreducē līdz nullei.

Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa – nosprieždama, ka EĀDD bija pamatoti noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgumu sniegt palīdzību – esot pārkāpusi Civildienesta noteikumu 24. pantu.

Ceturtkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka neesot ņemta vērā iesniegto lūgumu noraidoša lēmuma esamība un esot pieļauta tiesību kļūda, analizējot Civildienesta noteikumu 17. un 19. pantu.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atzīt viņam nodarītā nemateriālā kaitējuma esamību, kuru noliegusi Eiropas Savienības Vispārējā tiesa.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. jūnijā iesniedza *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija) – LB, JL/*Getin Noble Bank S.A.*

(Lieta C-347/23, Zabitoń⁽¹⁾)

(2023/C 321/27)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāji: LB, JL

Atbildētāja: *Getin Noble Bank S.A.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽²⁾ 2. panta b) un c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kas noslēdz hipotekārā kredīta līgumu, lai iegūtu līdzekļus viena mājokļa iegādei, ko paredzēts izīrēt par atlīdzību (*buy-to-let*), ir uzskatāma par “patērētāju” šīs direktīvas izpratnē?

⁽¹⁾ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

⁽²⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 5. jūnijā iesniegusi *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija) – KCB, MB/*BNP Paribas Bank Polska S.A.*

(Lieta C-348/23, BNP Paribas Bank Polska)

(2023/C 321/28)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāji: KCB un MB

Atbildētāja: *BNP Paribas Bank Polska S.A.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾ 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī efektivitātes un līdzvērtības principi jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesiskā regulējuma interpretāciju tiesā, saskaņā ar kuru:

- 1) patērētājs nevar lietderīgi izvirzīt pret uzņēmēju prasījumus, kas izriet no negodīgu noteikumu iekļaušanas līgumā, kamēr patērētājs nav sniedzis paziņojumu, ka viņš nepiekrīt, lai negodīgie līguma noteikumi paliktu spēkā, piekrīt to nepiemērošanai un saprot un pieņem no tā izrietošās sekas, tostarp, iespējams, visa līguma spēkā neesamību,
- 2) patērētājs nevar no uzņēmēja lietderīgi prasīt atpakaļ izpildījumu, kas nepamatoti veikts, balstoties uz negodīgiem līguma noteikumiem, kamēr patērētājs nav sniedzis iepriekš minēto paziņojumu,

- 3) patērētāja prasījums par tāda izpildījuma nodošanu atpakaļ, kas nepamatoti veikts, balstoties uz negodīgiem līguma noteikumiem, nav apmierināms, kamēr patērētājs nav sniedzis iepriekš minēto paziņojumu,
- 4) uzņēmējam nav pienākuma maksāt patērētājam likumiskos procentus par izpildes kavējumu, kamēr uzņēmējs nav iepazinies ar iepriekš minēto patērētāja paziņojumu?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 9. jūnijā iesniedza *Cour de cassation* (Francija) –
*EA/Artemis security***

(Lieta C-367/23, *Artemis security*)

(2023/C 321/29)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: EA

Atbildētāja: *Artemis security SAS*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 9. pants atbilst nosacījumiem, lai radītu tiešu iedarbību, un lai uz to varētu atsaukties darba ņēmējs tiesvedībā, kas attiecas uz viņu?
- 2) Vai Direktīvas 2003/88/EK 9. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums vai prakse, saskaņā ar kuru gadījumā, ja tiek pārkāptas tiesību normas, kas pieņemtas, lai ieviestu nepieciešamos pasākumus darba ņēmēja bezmaksas veselības stāvokļa novērtējumam, darba ņēmēja tiesības saņemt zaudējumu atlīdzību ir pakārtotas nosacījumam, ka ir jāpierāda kaitējums, ko esot izraisījis šis pārkāpums?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. jūnijā iesniegusi *Najvyšší správny súd Slovenskej republiky* (Slovākija) – *Mesto Rimavská Sobota / Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky*

(Lieta C-370/23, *Mesto Rimavská Sobota*)

(2023/C 321/30)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Mesto Rimavská Sobota*

Otra lietas daļībniece: *Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus⁽¹⁾, 2. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par kokmateriālu laišanu tirgū ir atzīstama arī neapstrādātu kokmateriālu vai malkas – šīs regulas 1. pielikuma izpratnē – pārdošana par atlīdzību, ja saskaņā ar līgumu kokmateriālu ieguvu veic pircējs, pamatojoties uz pārdevēja norādījumiem un pārdevēja uzraudzībā?

⁽¹⁾ OV 2010, L 295, 23. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. jūnijā iesniedza *Landgericht Duisburg*
(Vācija) – *HT/Mercedes-Benz Group AG*
(Lieta C-371/23, *Mercedes-Benz Group*)**

(2023/C 321/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Duisburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: HT

Atbildētāja: *Mercedes-Benz Group AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai transportlīdzekļa konstrukcijas elements, kas nosaka temperatūru, transportlīdzekļa ātrumu, dzinēja apgriezību skaitu (RPM), pārnesumu, kolektora vakuumu vai citus parametrus, lai atkarībā no rezultātiem mainītu dzinēja iekšdedzes procesa parametrus, var samazināt emisiju kontroles sistēmas efektivitāti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs)⁽¹⁾ 3. panta 10. punkta izpratnē un līdz ar to būt pārveidošanas ierīce Regulas (EK) Nr. 715/2007 3. panta 10. punkta izpratnē arī tad, ja – no vienas puses – iekšdedzes procesa parametru izmaiņas, kas notiek, pamatojoties uz šī konstrukcijas elementa darbības rezultātiem, palielina konkrētas kaitīgās vielas, piemēram, slāpekļa oksīdu, emisijas, bet vienlaikus – no otras puses – samazina vienas vai vairāku citu kaitīgu vielu, piemēram, cieto daļiņu, oglekļa monoksīda, metāna un/vai oglekļa dioksīda, emisijas?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādos apstākļos šādā gadījumā konstrukcijas elements ir pārveidošanas ierīce?
- 3) Vai transportlīdzekļa shēma vai vadības ierīce, kas, mainot iekšdedzes procesa parametrus – no vienas puses – palielina noteiktas kaitīgās vielas, piemēram, slāpekļa oksīdu, emisijas, bet vienlaikus – no otras puses – samazina vienas vai vairāku citu kaitīgu vielu, piemēram, cieto daļiņu, oglekļa monoksīda, metāna un/vai oglekļa dioksīda, emisijas, var būt aizliegta citu Savienības tiesībās minētu iemeslu dēļ, nevis tādēļ, ka ir konstatēta pārveidošanas ierīce Regulas Nr. 715/2007 3. panta 10. punkta izpratnē?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, kādos apstākļos tas tā ir?
- 5) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai saskaņā ar Regulas Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta otrā teikuma a) apakšpunktu pārveidošanas ierīce šīs regulas 3. panta 10. punkta izpratnē ir atļauta arī tad, ja tā nav nepieciešama dzinēja aizsardzībai pret bojājumiem vai negadījumiem, taču ir nepieciešama transportlīdzekļa drošai darbībai?

- 6) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai valsts tiesību normas strīdā ar transportlīdzekļa ražotāju par zaudējumu atlīdzību, saskaņā ar kurām transportlīdzekļa pircējam, kas šo prasījumu izvirzījis, pilnībā ir jāpierāda, ka pastāv pārveidošanas ierīce Regulas Nr. 715/2007 3. panta 10. punkta izpratnē un turklāt arī tas, ka nepastāv fakti, uz kuru pamata konstatējama pārveidošanas ierīce iepriekš minētā panta izpratnē izņēmuma kārtā ir atļauta atbilstoši Regulas Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta otrā teikuma a) apakšpunktam, un transportlīdzekļa ražotājam nav jāsniedz attiecīga informācija pierādījumu vākšanas laikā, ir pretrunā Tiesas 2023. gada 21. marta spriedumā (lietā C-100/21) minētajiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris) ⁽²⁾ 18. panta 1. punktam, 26. panta 1. punktam un 46. pantam, ciktāl no minētajām normām izriet, ka transportlīdzekļa pircējam ir jābūt tiesībām uz zaudējumu atlīdzināšanu no tā ražotāja, ja transportlīdzeklī ir uzstādīta aizliegta pārveidošanas ierīce (skat. minētā sprieduma 91. un 93. punktu)?
- 7) Ja atbilde uz sesto jautājumu ir apstiprinoša, kāds pierādīšanas pienākuma sadalījums saskaņā ar Savienības tiesībām ir paredzēts tiesvedībā starp transportlīdzekļa pircēju un tā ražotāju par pircēja prasību pret ražotāju par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar pārveidošanas ierīces esamību Regulas Nr. 715/2007 3. panta 10. punkta izpratnē un saistībā ar tādu faktu esamību, uz kuru pamata tā izņēmuma kārtā ir atļauta saskaņā ar Regulas Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta otrā teikuma a) apakšpunktu? Vai pusēm ir pieejami pierādīšanas atvieglojumi un – ja atbilde ir apstiprinoša – kādi, vai arī tām ir pienākumi un – ja atbilde ir apstiprinoša – kādi? Ja ir pienākumi, kādas ir to neizpildes sekas?
- 8) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai valsts tiesību normas strīdā ar transportlīdzekļa ražotāju par zaudējumu atlīdzību, saskaņā ar kurām transportlīdzekļa pircējam, kas šo prasījumu izvirzījis, pilnībā ir jāpierāda, ka pastāv no cita aspekta, nevis no pārveidošanas ierīces pastāvēšanas skatupunkta Regulas Nr. 715/2007 3. panta 10. punkta izpratnē aizliegta shēma vai vadības ierīce, un transportlīdzekļa ražotājam nav jāsniedz attiecīga informācija pierādījumu iegūšanas laikā, ir pretrunā Tiesas 2023. gada 21. marta spriedumā (lietā C-100/21) minētajiem Direktīvas 2007/46/EK 18. panta 1. punktam, 26. panta 1. punktam un 46. pantam, ciktāl no minētajām normām izriet, ka transportlīdzekļa pircējam ir jābūt tiesībām uz zaudējumu atlīdzināšanu no tā ražotāja, ja transportlīdzeklī ir uzstādīta aizliegta shēma vai vadības ierīce (skat. iepriekš minētā sprieduma 91. un 93. punktu)?
- 9) Ja atbilde uz astoto jautājumu ir apstiprinoša, kāds pierādīšanas pienākuma sadalījums saskaņā ar Savienības tiesībām ir paredzēts tiesvedībā starp transportlīdzekļa pircēju un tā ražotāju par pircēja prasību pret ražotāju par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar aizliegtas astotajā jautājumā minētā veida shēmas vai vadības ierīces esamību? Vai pusēm ir pieejami pierādīšanas atvieglojumi un – ja atbilde ir apstiprinoša – kādi, vai arī tām ir pienākumi un – ja atbilde ir apstiprinoša – kādi? Ja ir pienākumi, kādas ir to neizpildes sekas?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2007, L 171, 1. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV 2007, L 263, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 26. jūnijā iesniedza Sofijski rayonen sad (Bulgārija) – ZD “BUL INS” AD/PV

(Lieta C-387/23 BUL INS)

(2023/C 321/32)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofijski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: ZD “BUL INS” AD

Atbildētājs: PV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/103/EK⁽¹⁾ (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka prasības, kas saskaņā ar valsts tiesībām ir celtas pret apdrošinātāja regresa prasībām saistībā ar obligāto mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, kurās ir aizliegti apdrošinātāja atbildības ierobežojumi?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka ir piemērojamas Savienības tiesības, vai iepriekš minētā tiesību norma un Pamattiesību hartas 38. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šādās prasībās, ko cēlusi šī persona vai kas celtas pret viņu, fiziska persona ir jāuzskata par "patērētāju", ņemot vērā efektivitātes principu un patērētāju tiesību aizsardzības prasības?

⁽¹⁾ OV 2009, L 263, 11. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 27. jūnijā iesniedza *Amtsgericht Wedding*
(Vācija) – *Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH/Oranzherii Gimel II EOOD***

(Lieta C-389/23, *Bulgarfrukt*)

(2023/C 321/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Wedding

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Atbildētāja: Oranzherii Gimel II EOOD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regula Nr. 1393/2007⁽¹⁾, kā arī Regula Nr. 1896/2006⁽²⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka pārsūdzības procesā Eiropas maksājuma rīkojums tiesai ir jāatzīst par spēkā neesošu, ja tas atbildētājam nav izsniegts vai nav izsniegts pienācīgi?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai iepriekš minētās regulas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka Eiropas maksājuma rīkojuma izpildāmība ir jāatzīst par nepieņemamu, ja maksājuma rīkojums atbildētājam nav izsniegts vai nav izsniegts pienācīgi?
- 3) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai Regula Nr. 1896/2006 ir jāinterpretē tādējādi, ka atbildētājs, kuram ir zināms par Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanu, bet kuram tas vēl nav izsniegts vai nav izsniegts pienācīgi, vēl nevar pret to efektīvi iebilst?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV 2006, L 399, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 27. jūnijā iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) – Braila Winds SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, Ministerul Finanțelor, Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală

(Lieta C-391/23, Braila Winds)

(2023/C 321/34)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītājs: Braila Winds SRL

Atbildētāji: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, Ministerul Finanțelor, Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală un Agenția Națională de Administrare Fiscală

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 107. un 108. panta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kāds tika ieviests ar *Legea nr. 259/2021* (Likums Nr. 259/2021), ar ko uzliek nodokli tikai konkrētiem elektroenerģijas ražotājiem, ir valsts atbalsts, kuru piešķir no nodokļa atbrīvotajiem ražotājiem un uz kuru attiecas paziņošanas pienākums? Vai šāds tiesiskais regulējums ir diskriminējošs, ja tas attiecas tikai uz konkrētiem elektroenerģijas ražotājiem, tostarp uz elektroenerģijas ražotājiem no atjaunojamiem energoresursiem?
- 2) Vai LESD 49. un 56. panta noteikumi un attiecīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tika ieviests ar Likumu Nr. 259/2021, ar ko uzliek liela apjoma nodokli tikai konkrētiem elektroenerģijas ražotājiem (tostarp tiem, kas izmanto atjaunojamus energoresursus), izslēdzot citas ražotāju kategorijas?
- 3) Vai Direktīva (ES) 2019/944 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES ⁽¹⁾, pirms Regulas 2022/1854 ⁽²⁾ pieņemšanas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurš varētu radīt pārdošanas cenas noteikšanu/brīvības noteikt pārdošanas cenu ierobežošanu, kā [tas], kas tika ieviests ar Likumu Nr. 259/2021?
- 4) Vai LESD 191. panta 2. punkta noteikumi attiecībā uz piesardzības un preventīvās darbības principu, uz principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, novēršot tā cēloni, kā arī uz principu, ka “maksā piesārņotājs”, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ieviests ar Likumu Nr. 259/2021? Vai tas apdraud Eiropas mērķus attiecībā uz klimatneitralitātes sasniegšanu līdz 2050. gadam un Eiropas Savienības enerģētikas nodokļu politiku?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/27/ES (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV 2019, L 158, 125. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) 2022/1854 (2022. gada 6. oktobris) par ārkārtas intervenci augsto enerģijas cenu problēmas risināšanai (OV 2022, L 261 I, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 29. jūnijā iesniegusi Fővárosi Törvényszék (Ungārija) – LEGO Juris A/S/“SZOTI” Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

(Lieta C-396/23, LEGO Juris)

(2023/C 321/35)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Puse, kas pieprasa muitas darbības: LEGO Juris A/S

Puse, kas iebilst pret muitas darbībām: "SZOTI" Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesībām atbilst dalībvalsts judikatūra, kurā par preču zīmes, ar ko aizsargāts kāda rotaļu konstruktora celtniecības klucīša kvazifotogrāfisks attēls, pārkāpumu tiek atzīta tāda neatļauta preču zīmes izmantošana, kāda ir pamatlietā aplūkotā, kas izpaužas tādējādi, ka attiecīgā modulāra rotaļu konstruktora slēgtajā iepakojumā var atrast celtniecības klucīti (turpmāk tekstā – " detaļa"), kura formu var sajaukt ar preču zīmes aizsargāto klucīša attēlu, un montāžas instrukciju, kurā šī detaļa ir attēlota tādā veidā, kas var tikt sajaukts ar preču zīmi, savukārt ne ar preču zīmi aizsargātais klucīša attēls, ne apzīmējums, kas varētu tikt sajaukts ar šo attēlu, neatrodas uz rotaļu konstruktora slēgtā iepakojuma vāka vai parādās tikai daļēji, turklāt neviens cits iepakojuma elements neietver norādi uz preču zīmes īpašnieku?
- 2) Ja iepriekš aprakstītā preču zīmes izmantošana ir uzskatāma par izmantošanu, pret kuru preču zīmes īpašnieks var vērsties saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁽¹⁾, 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vai šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var prasīt, lai preces, ko veido rotaļu konstruktors kopumā, importēšana valstī tiktu apturēta un lai šajā nolūkā tiktu izdots rīkojums par šo preču aizturēšanu, pat ja preču zīmes izmantošana ir konstatējama tikai attiecībā uz vienu vai dažām rotaļu konstruktora detaļām, kas ir nodalāmas no preces un ir tehniski līdzvērtīgas citām detaļām, kā arī attiecībā uz šo detaļu attēlojumu montāžas instrukcijā?
- 3) Ja Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var iesniegt iebildumus attiecībā uz precī kopumā, pat ja preču zīmes izmantošana ir konstatējama tikai attiecībā uz vienu vai dažām rotaļu konstruktora detaļām, kas ir nodalāmas no preces un ir tehniski līdzvērtīgas citām detaļām, kā arī attiecībā uz šo detaļu attēlojumu montāžas instrukcijā, vai ar Savienības tiesībām ir saderīga tāda tiesas rīcības brīvība, saskaņā ar kuru dalībvalsts tiesa – ņemot vērā pārkāpuma daļējo raksturu, jo tas attiecas tikai uz vienu vai dažām detaļām, kuras var atrasties slēgtā iepakojumā, pārkāpuma nelielo smagumu un nelielo īpatsvaru salīdzinājumā ar precī kopumā, kā arī interesi nodrošināt rotaļu konstruktora, par kuru lielākoties nav strīda, neierobežotu tirdzniecību – neaizliedz rotaļu konstruktora turpmāku importēšanu valstī un tādēļ noraida pagaidu noregulējuma pieteikumu par rotaļu konstruktora aizturēšanu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2015, L 336, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 4. jūlijā iesniedza Oberlandesgericht Köln
(Vācija) – Rechtsanwältin und Notarin/Präsidentin des Oberlandesgerichts Hamm**

(Lieta C-408/23 Anwaltsnotarin)

(2023/C 321/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Rechtsanwältin und Notarin

Atbildētāja: Präsidentin des Oberlandesgerichts Hamm

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants un Direktīvas 2000/78/EK⁽¹⁾ 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurā ir saistoši noteikts, ka pirmoreiz advokāta-notāra amatā nedrīkst iecelt personu, kura pieteikuma uz notāra amatu iesniegšanas termiņa beigās ir sasniegusi 60 gadu vecumu, pat ja vairākas amata vietas paliek vakantas tādēļ, ka pirmās instances tiesas apgabalā, kurā notikusi atlases procedūra, nav piemērotu jaunāku pretendentu un pretendenti no citiem pirmās instances tiesu apgabaliem nedrīkst pieteikties?
- 2) Vai uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild apstiprinoši, ja ir sagaidāms, ka nākamajā gadā tajā pašā pirmās instances tiesas apgabalā atkal nebūs iespējams aizpildīt vairākas izsludinātās advokāta-notāra amata vietas ar piemērotiem pretendentiem, kas jaunāki par 60 gadiem?
- 3) Vai uz pirmo jautājumu katrā ziņā ir jāatbild apstiprinoši tādēļ, ka turklāt ir sagaidāms, ka arī citos pirmās instances tiesu apgabalos, kas atrodas ārpus pilsētu centriem, atkārtoti nebūs iespējams aizpildīt visas izsludinātās advokāta-notāra amata vietas ar piemērotiem kandidātiem, kas jaunāki par 60 gadiem?
- 4) Vai ir uzskatāms, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkts netiek pārkāpts, ja pirmās instances tiesas apgabalā tiek nodrošināta notariālo pakalpojumu sniegšana, lai gan pretendents, kas ir sasniedzis 60 gadu vecumu, tikai vecuma dēļ nav iecelts par advokātu-notāru un vairākas amata vietas ir palikušas vakantas?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 10. jūlijā iesniegusi Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) – Secab Soc. coop./Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA), Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Lieta C-423/23, Secab)

(2023/C 321/37)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītājs: Secab Soc. coop.

Atbildētāji: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) un Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas (ES) 2019/944⁽¹⁾ 5. panta 4. punkts, Direktīvas (ES) 2018/2001⁽²⁾ 3. un 12. apsvērums, Regulas (ES) 2022/1854⁽³⁾ 27., 28., 29. un 39. apsvērums, 6. panta 1. punkts un 8. panta 2. punkts nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēti griesti tirgus ieņēmumiem, kas gūti no elektroenerģijas pārdošanas, kā noteikts 2022. gada 27. janvāra Dekrētlukuma Nr. 4 15.bis pantā paredzētajā kārtībā, kura nenodrošina ražotājiem iespēju paturēt 10 % no ieņēmumiem virs minētajiem griestiem?
- 2) Vai Direktīvas (ES) 2019/944 5. panta 4. punkts, Direktīvas (ES) 2018/2001 2., 3. un 12. apsvērums, Regulas (ES) 2022/1854 27., 28., 29. un 39. apsvērums, 6. panta 1. punkts un 8. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēti griesti tirgus ieņēmumiem, kas gūti no elektroenerģijas pārdošanas, kā noteikts 2022. gada 27. janvāra Dekrētlukuma Nr. 4 15.bis pantā paredzētajā kārtībā, kura nesaglabā un neveicina ieguldījumus atjaunojamo energoresursu enerģijas nozarē?

- 3) Vai Direktīvas (ES) 2018/2001 3. apsvēruma, Regulas (ES) 2022/1854 27. un 41. apsvēruma, 7. panta 1. punkta h), i) un j) apakšpunkts, 8. panta 1. punkta a) un d) apakšpunkts un 2. punkts nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēti griesti tirgus ieņēmumiem, kas gūti no elektroenerģijas pārdošanas, kā noteikts 2022. gada 27. janvāra Dekrētlukuma Nr. 4 15.bis pantā paredzētajā kārtībā, kura neparedz nekādus īpašus griestus ieņēmumiem, kas gūti, pārdodot no akmeņoglēm ražoto enerģiju, kā arī neparedz diferencētu tiesisko regulējumu attiecībā uz dažādiem energoresursiem?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (pārstrādāta redakcija) (OV 2019, L 158, 125. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (pārstrādāta redakcija) (OV 2018, L 328, 82. lpp.).
- (³) Padomes Regula (ES) 2022/1854 (2022. gada 6. oktobris) par ārkārtas intervenci augsto enerģijas cenu problēmas risināšanai (OV 2022, L 261, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-433/23)

(2023/C 321/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Hermes un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka

- Spānijas Karaliste nav izpildījusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK (¹) 3. pantu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz komunālo notekūdeņu savākšanu šādās aglomerācijās: Acorán; Adeje-Arona; Añaza; Candelaria-Casco; Candelaria-Punta Larga; Golf del Sur; Guía de Isora Litoral; La Esperanza-La Laguna Sur-Santa Cruz-Valles (La Laguna, El Rosario, Santa Cruz); Puerto de Santiago-Playa la Arena; San Isidro-Litoral; Sueño Azul; un Valle de la Orotava Kanāriju salās un Medio-Andarax Andalūzijā;
- Spānijas Karaliste nav izpildījusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK 4. panta 1. un 3. punktu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz komunālo notekūdeņu attīrīšanu šādās aglomerācijās: Acantilado de los Gigantes; Adeje-Arona; Almansa; Almodóvar del Campo; Almodóvar del Río; Alto Nerbioi-Amurrio; Alto Nerbioi-Laudio; Candelaria-Casco; Candelaria-Punta Larga; Consuegra; Donostia-San Sebastián; Estepa; Genil-Cubillas; Golf del Sur; Guareña-Oliva de Mérida-Cristina; Guía de Isora Litoral; Jódar; La Esperanza-La Laguna Sur-Santa Cruz-Valles (La Laguna, El Rosario, Santa Cruz); Lora del Río; Los Yébenes; Martos; Medio-Andarax; Posadas; Puerto de Santiago-Playa la Arena; Quintanar de la Orden; Rambla (La)-Montalbán; San Isidro-Litoral; San Roque; Santoña; Sueño Azul; Torredonjimeno; Trebujena; Trujillo; Valle de la Orotava; Venta de Baños, un Villanueva del Río-Alcolea del Río;
- Spānijas Karaliste nav izpildījusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK 5. pantu un I pielikuma B daļu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz komunālo notekūdeņu attīrīšanu šādās aglomerācijās: Almodóvar del Campo; Argamasilla de Alba; Cáceres; Condado de Huelva II (Chucena-Escacena-Paterna-Manzanilla); Consuegra; Don Benito-Villanueva de la Serena; Guareña-Oliva de Mérida-Cristina; Guillena; Los Yébenes; Madridejos; Mérida; Montcada; Montijo-Puebla Calzada; Palma del Condado; Quintanar de la Orden; Rubí; Sonseca; Soria; Trujillo; Venta de Baños, un Villafraanca de los Barros;

- Spānijas Karaliste nav ievērojusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK 15. pantu, lasot kopsakarā ar tās I pielikuma D daļu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz šādām aglomerācijām: *Acantilado de los Gigantes*, *Adeje-Arona*, *Almansa*, *Almodóvar del Campo*, *Almodóvar del Río*, *Alto Nerbioi-Amurrio*, *Alto Nerbioi-Laudio*, *Argamasilla de Alba*, *Bargas-Cabañas-Mocejón-Olías-Magán-Villaseca*, *Cáceres*, *Candelaria-Casco*, *Candelaria-Punta Larga*, *Condado de Huelva II (Chucena-Escacena-Paterna-Manzanilla)*, *Consuegra*, *Don Benito-Villanueva de la Serena*, *Donostia-San Sebastián*, *Estepa*, *Genil-Cubillas*, *Golf del Sur*, *Guareña-Oliva de Mérida-Cristina*, *Guía de Isora Litoral*, *Guillena*, *Jódar*, *La Esperanza-La Laguna Sur-Santa Cruz-Valles (La Laguna, El Rosario, Santa Cruz)*, *Lora del Río*, *Los Yébenes*, *Madridejos*, *77 Martos*, *Medio-Andarax*, *Mérida*, *Montijo-Puebla Calzada*, *Montcada*, *Palma del Condado*, *Posadas*, *Puerto de Santiago-Playa la Arena*, *Quintanar de la Orden*, *Rambla (La)-Montalbán*, *Rubí*, *San Isidro-Litoral*, *San Roque*, *Santoña*, *Sonseca*, *Soria*, *Sueño Azul*, *Torredonjimeno*, *Trebujena*, *Trujillo*, *Valle de la Orotava*, *Villanueva del Río-Alcolea del Río*, *Venta de Baños* un *Villafranca de los Barros*;

2) piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasībā Komisija izvirza četrus pamatus, kas attiecas uz Padomes Direktīvā 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Direktīvu 2013/64/ES⁽²⁾ (2013. gada 17. decembris), tai noteikto pienākumu neizpildi.

Ar pirmo prasības pamatu Komisija pārmet Spānijas Karalistei, ka tā neesot izpildījusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK 3. pantu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz komunālo notekūdeņu savākšanu šādās aglomerācijās: *Acorán*; *Adeje-Arona*; *Añaza*; *Candelaria-Casco*; *Candelaria-Punta Larga*; *Golf del Sur*; *Guía de Isora Litoral*; *La Esperanza-La Laguna Sur-Santa Cruz-Valles (La Laguna, El Rosario, Santa Cruz)*; *Puerto de Santiago-Playa la Arena*; *San Isidro-Litoral*; *Sueño Azul*; un *Valle de la Orotava* Kanāriju salās un *Medio-Andarax* Andalūzijā.

Attiecībā uz 12 aglomerācijām Kanāriju salās Komisija būtībā apgalvo, ka šīs aglomerācijas izmanto individuālās sistēmas, neizpildot Direktīvas 91/271/EEK 3. panta 1. punkta trešās daļas noteikumus, kas pakārto šo izņēmumu no savākšanas sistēmas noteikuma divu kumulatīvu nosacījumu izpildei. No vienas puses, iestādēm katrā atsevišķā gadījumā ir jāpamato, ka notekūdeņu savākšanas sistēmas izveidošana nav pamatota vai nu tāpēc, ka nesniedz nekādu labumu apkārtējai videi, vai arī tāpēc, ka to izveidošana ir pārāk dārga. No otras puses, individuālai sistēmai vai citai izmantotai sistēmai ir jānodrošina vienāds apkārtējās vides aizsardzības līmenis. Attiecībā uz aglomerāciju *Medio Andarax* Andalūzijā Komisija apgalvo, ka šajā aglomerācijā neesot visu komunālo notekūdeņu savākšanas sistēmas.

Ar otro prasības pamatu Eiropas Komisija pārmet Spānijas Karalistei, ka tā neesot izpildījusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK 4. panta 1. un 3. punktu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz komunālo notekūdeņu attīrīšanu šādās aglomerācijās: *Acantilado de los Gigantes*; *Adeje-Arona*; *Almansa*; *Almodóvar del Campo*; *Almodóvar del Río*; *Alto Nerbioi-Amurrio*; *Alto Nerbioi-Laudio*; *Candelaria-Casco*; *Candelaria-Punta Larga*; *Consuegra*; *Donostia-San Sebastián*; *Estepa*; *Genil-Cubillas*; *Golf del Sur*; *Guareña-Oliva de Mérida-Cristina*; *Guía de Isora Litoral*; *Jódar*; *La Esperanza-La Laguna Sur-Santa Cruz-Valles (La Laguna, El Rosario, Santa Cruz)*; *Lora del Río*; *Los Yébenes*; *Martos*; *Medio-Andarax*; *Posadas*; *Puerto de Santiago-Playa la Arena*; *Quintanar de la Orden*; *Rambla (La)-Montalbán*; *San Isidro-Litoral*; *San Roque*; *Santoña*; *Sueño Azul*; *Torredonjimeno*; *Trebujena*; *Trujillo*; *Valle de la Orotava*; *Venta de Baños*, un *Villanueva del Río-Alcolea del Río*.

Saskaņā ar Direktīvas 91/271/EEK 4. panta 1. punkta paredzēto dalībvalsts nodrošina, ka komunālajiem notekūdeņiem, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas ir veikta atkārtota attīrīšana vai līdzvērtīga attīrīšana. Savukārt tās pašas tiesību normas 3. punktā tiek prasīts, ka izplūdes no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām atbilst Direktīvas 91/271/EEK I pielikuma B daļas prasībām. Eiropas Komisija uzskata, ka iepriekšminētajā punktā uzskaitītajās aglomerācijās šīs prasības neesot izpildītas vai nu tāpēc, ka notekūdeņi netiek savākti atbilstoši minētās Direktīvas 3. pantam un līdz ar to netiek attīrīti, vai arī tāpēc, ka savākti notekūdeņi netiek pilnībā attīrīti tādā līmenī, kas prasīts Direktīvas 91/271/EEK 4. pantā, un attiecīgās izplūdes arī neatbilst minētās Direktīvas I pielikuma B daļas prasībām, kā prasīts minētā 4. panta 3. punktā.

Ar **trešo pamatu** Eiropas Komisija lūdz Vispārējo tiesu atzīt, ka Spānijas Karaliste neesot izpildījusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK 5. pantu un I pielikuma B daļu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz komunālo notekūdeņu attīrīšanu šādās aglomerācijās: *Almodóvar del Campo; Argamasilla de Alba; Cáceres; Condado de Huelva II (Chucena-Escacena-Paterna-Manzanilla); Consuegra; Don Benito-Villanueva de la Serena; Guareña-Oliva de Mérida-Cristina; Guillena; Los Yébenes; Madridejos; Mérida; Montcada; Montijo-Puebla Calzada; Palma del Condado; Quintanar de la Orden; Rubí; Sonseca; Soria; Trujillo; Venta de Baños, un Villafranca de los Barros.*

Komisija būtībā apgalvo, ka šīs aglomerācijās, kuru cilvēka ekvivalents pārsniedz 10 000 un kuras novada notekūdeņus jutīgās zonās, nenodrošina ne stingrāku visu notekūdeņu attīrīšanu nekā aprakstītais Direktīvas 91/271/EEK 4. pantā, kā prasīts minētās Direktīvas 5. panta 2. punktā, ne arī to, ka izplūdes no šo aglomerāciju notekūdeņu attīrīšanas iekārtām jutīgajās zonās atbilst I pielikuma B daļā noteiktajām prasībām.

Ar **ceturto pamatu** Eiropas Komisija pārmet Spānijas Karalistei, ka tā neesot ievērojusi tai ar Direktīvas 91/271/EEK 15. pantu, lasot kopsakarā ar tās I pielikuma D daļu noteiktos pienākumus, nepieņemot nepieciešamos pasākumus attiecībā uz šādām aglomerācijām: *Acantilado de los Gigantes, Adeje-Arona, Almansa, Almodóvar del Campo, Almodóvar del Río, Alto Nerbioi-Amurrio, Alto Nerbioi-Laudio, Argamasilla de Alba, Bargas-Cabañas-Mocejón-Olías-Magán-Villaseca, Cáceres, Candelaria-Casco, Candelaria-Punta Larga, Condado de Huelva II (Chucena-Escacena-Paterna-Manzanilla), Consuegra, Don Benito-Villanueva de la Serena, Donostia-San Sebastián, Estepa, Genil-Cubillas, Golf del Sur, Guareña-Oliva de Mérida-Cristina, Guía de Isora Litoral, Guillena, Jódar, La Esperanza-La Laguna Sur-Santa Cruz-Valles (La Laguna, El Rosario, Santa Cruz), Lora del Río, Los Yébenes, Madridejos, Martos, Medio-Andarax, Mérida, Montijo-Puebla Calzada, Montcada, Palma del Condado, Posadas, Puerto de Santiago-Playa la Arena, Quintanar de la Orden, Rambla (La)-Montalbán, Rubí, San Isidro-Litoral, San Roque, Santoña, Sonseca, Soria, Sueño Azul, Torredonjimeno, Trebujena, Trujillo, Valle de la Orotava, Villanueva del Río-Alcolea del Río, Venta de Baños un Villafranca de los Barros.*

(¹) Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu, OV 1991, L 135, 40. lpp.

(²) Padomes Direktīva 2013/64/ES (2013. gada 17. decembris), ar kuru groza Padomes Direktīvas 91/271/EEK un 1999/74/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK, 2006/7/EK, 2006/25/EK un Direktīvu 2011/24/ES pēc Majotas statusa maiņas attiecībā uz Eiropas Savienību (OV 2013, L 353, 8. lpp.)

Prasība, kas celta 2023. gada 24. jūlijā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-462/23)

(2023/C 321/39)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: N. Nikolova un B. Rous Demiri)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, neaizliedzot dabīgo minerālūdeni un avota ūdeni no viena un tā paša avota tirgot ar vairākiem tirdzniecības nosaukumiem, neprasot uz dabīgā minerālūdens un avota ūdens etiķetēm norādīt avota nosaukumu un atļaujot lietot apzīmējumu “avota ūdens” ūdenim, kas neatbilst nosacījumiem nosaukuma “avota ūdens” lietošanai, Bulgārijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/54/EK (2009. gada 18. jūnijs) par dabīgo minerālūdeņu ieguvu un tirdzniecību (¹) 8. panta 2. punktā, 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 9. panta 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/54/EK (2009. gada 18. jūnijs) par dabīgo minerālūdeņu ieguvu un tirdzniecību 8. panta 2. punktā ir ieviests noteikums “viens avots – viens tirdzniecības nosaukums”, kas aizliedz dabīgo minerālūdeni un avota ūdeni no viena un tā paša avota tirgot ar dažādiem tirdzniecības nosaukumiem. Turklāt atbilstoši direktīvas 7. panta 2. punkta b) apakšpunktam kopsakarā ar 9. panta 4. punkta c) apakšpunktu dabīgā minerālūdens un avota ūdens etiķetēs norāda minerālūdens ieguves avota atrašanās vietu un nosaukumu.

Tomēr Bulgārijas tiesībās esot atļauts laist apgrozībā dabīgo minerālūdeni un avota ūdeni no viena un tā paša avota ar dažādiem tirdzniecības nosaukumiem, kā, piemēram, laist apgrozībā minerālūdeni un avota ūdeni ar identiskām īpašībām no vieniem un tiem pašiem pazemes ūdens slāņiem vai krātuvēm ar dažādiem tirdzniecības nosaukumiem, un tas esot Direktīvas 2009/54 8. panta 2. punkta pārkāpums. Turklāt Bulgārijas tiesībās neesot prasīts, lai avota nosaukums direktīvas izpratnē būtu obligāta dabīgā minerālūdens etiķetē norādāma ziņa, un tādēļ tās ir pretrunā direktīvas 7. panta 2. punkta b) apakšpunktam. Bulgārijas Republika turklāt neievērojot direktīvas 9. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētos pienākumus, jo valsts tiesībās esot atļauts tirgot avota ūdeni, kas neatbilst etiķēšanas prasībām.

2020. gada 2. jūlijā Komisija esot nosūtījusi Bulgārijas Republikai oficiāla paziņojuma vēstuli. 2021. gada 23. septembrī Komisija nosūtīja Bulgārijas Republikai argumentētu atzinumu. Neraugoties uz to, Bulgārijas Republika vēl joprojām neesot veikusi pasākumus, lai transponētu direktīvu, un neesot par tiem arī paziņojusi Komisijai.

(¹) OV 2009, L 164, 45. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā EVH GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-312/20 EVH GmbH/Eiropas Komisija

(Lieta C-464/23 P)

(2023/C 321/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: EVH GmbH (pārstāvji: I. Zenke, advokāte, T. Heymann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, E.ON SE, RWE AG

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu EVH/Komisija (T-312/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par “RWE/E.ON Assets” koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);

1a. pakārtoti un katrā ziņā, nodot lietu T-312/20 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecīgā nolēmuma pieņemšanai;

2. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta palīdzības un ceļa izdevumus tiesvedībā T-312/20.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini interpretējusi Eiropas Savienības tiesības – proti, LESD 101. pantu un Regulas (EK) Nr. 139/2004 (¹) 21. panta 1. punktu.

Pirmām kārtām, Eiropas Savienības tiesības esot pārkāptas, nepiemērojot LESD 101. pantu, EK Apvienošanās Regulas 21. panta apgalvotās bloķējošās iedarbības dēļ (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtie pierādījumi attiecībā uz karteli starp RWE un E.ON LESD 101. panta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto faktisko apstākļu neņemšana vērā formālu iemeslu dēļ esot uzskatāma par procesuālo tiesību pārkāpumu (pārsūdzētā sprieduma 393. un nākamais punkts., kā arī 406. un nākamie punkti).

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Komisijas veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietās M.8871 un M.8870, un *Bundeskartellamt* veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietā B8-28/19, neesot daļa no vienas koncentrācijas, kuru būtu bijis jāpārbauda vienā koncentrāciju procedūrā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā RWE dalību 16,67 % E.ON lietā B8-28/19 (pārsūdzētā sprieduma 65. un nākamie punkti).

Otrkārt, jēdziena “viena koncentrācija” interpretācija saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 3. pantu, lasot kopsakarā ar tās 20. apsvērumu, esot apšaubāma (pārsūdzētā sprieduma 74. un nākamie punkti).

Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi un nepareizi piemērojusi EK Apvienošanās Regulas 2. pantu, veicot kļūdainu tirgus analīzi lietā M.8871.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa esot nepamatoti apstiprinājusi, ka Komisija esot atstājusi tirgus definīciju “atvērtu” (pārsūdzētā sprieduma 220. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot apšaubījusi Komisijas veikto tirgus attīstības prognožu nepietiekamību (pārsūdzētā sprieduma 229. un nākamie punkti).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē to, ka tās ieskatā ir veikts nepietiekams RWE tirgus ietekmes pieauguma perspektīvu novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 260. un nākamie punkti).

Un ceturtām kārtām, Vispārējai tiesai tiek pārmests konkurences attiecību starp RWE un E.ON esamības un E.ON izzušanas nepietiekams novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 337. un nākamie punkti).

Visbeidzot, ar **ceturto pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārmests, ka tā esot pārkāpusi pierādīšanas pienākuma sadales principu, pārsūdzētajā spriedumā apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliekot pārmērīgas prasības pierādījumu jomā (pārsūdzētā sprieduma 273., 278. un nākamie punkti., 328., 341., 344. un 382. punkts).

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā Stadtwerke Leipzig GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturta palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-313/20 Stadtwerke Leipzig GmbH/Eiropas Komisija

(Lieta C-465/23 P)

(2023/C 321/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Stadtwerke Leipzig GmbH (pārstāvji: I. Zenke, advokāte, T. Heymann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, E.ON SE, RWE AG

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu *Stadtwerke Leipzig/Komisija* (T-313/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par “RWE/E.ON Assets” koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);
 - 1a. pakārtoti un katrā ziņā, nodot lietu T-313/20 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecīgā nolēmuma pieņemšanai;
2. piespriet Komisijai atbildzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta palīdzības un ceļa izdevumus tiesvedībā T-313/20.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini interpretējusi Eiropas Savienības tiesības – proti, LESD 101. pantu un Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 21. panta 1. punktu.

Pirmām kārtām, Eiropas Savienības tiesības esot pārkāptas, nepiemērojot LESD 101. pantu, EK Apvienošanās Regulas 21. panta apgalvotās bloķējošās iedarbības dēļ (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtie pierādījumi attiecībā uz karteli starp RWE un E.ON LESD 101. panta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti).

Trešām kārtām apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto faktisko apstākļu neņemšana vērā formālu iemeslu dēļ esot uzskatāma par procesuālo tiesību pārkāpumu (pārsūdzētā sprieduma 393. un nākamais punkts., kā arī 406. un nākamie punkti).

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Komisijas veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietās M.8871 un M.8870, un *Bundeskartellamt* veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietā B8-28/19, neesot daļa no vienas koncentrācijas, kuru būtu bijis jāpārbauda vienā koncentrāciju procedūrā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā RWE dalību 16,67 % E.ON lietā B8-28/19 (pārsūdzētā sprieduma 65. un nākamie punkti).

Otrkārt, jēdziena “viens koncentrācija” interpretācija saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 3. pantu, lasot kopsakarā ar tās 20. apsvērumu, esot apšaubāma (pārsūdzētā sprieduma 74. un nākamie punkti).

Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi un esot nepareizi piemērojusi EK Apvienošanās Regulas 2. pantu, veicot kļūdainu tirgus analīzi lietā M.8871.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa esot nepamatoti apstiprinājusi, ka Komisija esot atstājusi tirgus definīciju “atvērtu” (pārsūdzētā sprieduma (220. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot apšaubījusi Komisijas veikto tirgus attīstības prognožu nepietiekamību (pārsūdzētā sprieduma (229. un nākamie punkti).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē to, ka tās ieskatā ir veikts nepietiekams RWE tirgus ietekmes pieauguma perspektīvu novērtējums (pārsūdzētā sprieduma (260. un nākamie punkti).

Un ceturtām kārtām, Vispārējai tiesai tiekot pārņemts konkurences attiecību starp RWE un E.ON esamības un E.ON izzušanas nepietiekams novērtējums (pārsūdzētā sprieduma (337. un nākamie punkti).

Visbeidzot, ar **ceturto pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā esot pārkāpusi pierādīšanas pienākuma sadales principu, pārsūdzētajā spriedumā apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliekot pārmērīgas prasības pierādījumu jomā (pārsūdzētā sprieduma 273., 278. un nākamie punkti., 328., 341., 344. un 382. punkts).

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā Stadtwerke Hameln Weserbergland GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-314/20 Stadtwerke Hameln Weserbergland GmbH/Eiropas Komisija

(Lieta C-466/23 P)

(2023/C 321/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Stadtwerke Hameln Weserbergland GmbH (pārstāvji: I. Zenke, advokāte, T. Heymann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, E.ON SE, RWE AG

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu Stadtwerke Hameln Weserbergland/Komisija (T-314/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par "RWE/E.ON Assets" koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);

1a. pakārtoti un katrā ziņā, nodot lietu T-314/20 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecīgā nolēmuma pieņemšanai;

2. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta palīdzības un ceļa izdevumus tiesvedībā T-314/20.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza pamatojuma neesamību, faktu sagrozīšanu un procesuālo tiesību pārkāpumu.

Pirmām kārtām, pārsūdzētais spriedums neesot pietiekami pamatots, jo no tā neizriet, vai/kā Vispārējā tiesa esot izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzējas stāvokļa tirgū apdraudējumu (pārsūdzētā sprieduma 23. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus, apgalvojot, ka nepastāvēt jebkāds īpašs apstākļi, kas varētu ietekmēt tās stāvokli tirgū (pārsūdzētā sprieduma 31. punkts).

Trešām kārtām, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzējas procesuālās tiesības, nepārbaudot vai pastāv materiāltiesiskā ietekme uz apelācijas sūdzības iesniedzēju.

Ar **otro pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā esot veikusi kļūdainu LESD 263. panta 4. daļas piemērošanu. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini noliegts, ka attiecīgā norma skar apelācijas sūdzības iesniedzēju individuāli.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa kļūdaini esot pieņēmusi, ka formālā dalība koncentrāciju kontroles procedūrā M.8871 esot bijis priekšnoteikums, lai noteiktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja tika individuāli skarta.

Otrām kārtām, Vispārējās tiesas uzliktās prasības attiecībā uz citu īpašu apstākļu pierādīšanu, lai prezumētu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja esot tikusi individuālu skarta, esot pārmērīgas.

Ar **trešo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot pārbaudījusi izvirzītos materiāltiesiskos pamatus pēc būtības. Attiecībā uz spriedumu lietā T-312/20, tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot veikusi Savienības tiesību, proti, LESD 101. panta un Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 21. panta 1. punkta, nepareizu interpretāciju.

Pirmām kārtām, Eiropas Savienības tiesības esot pārkāptas, nepiemērojot LESD 101. pantu, EK Apvienošanās Regulas 21. panta apgalvotās bloķējošās iedarbības dēļ (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtie pierādījumi attiecībā uz karteli starp RWE un E.ON LESD 101. panta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto faktisko apstākļu neņemšana vērā formālu iemeslu dēļ esot uzskatāma par procesuālo tiesību pārkāpumu (pārsūdzētā sprieduma 393 un nākamais punkts, 406. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Ar **ceturto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Komisijas veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietās M.8871 un M.8870, un *Bundeskartellamt* veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietā B8-28/19, neesot daļa no vienas koncentrācijas, kuru būtu bijis jāpārbauda vienā koncentrāciju procedūrā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā RWE dalību 16,67 % E.ON lietā B8-28/19 (pārsūdzētā sprieduma 65. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Otrkārt, jēdziena “viena koncentrācija” interpretācija saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 3. pantu, lasot kopsakarā ar tās 20. apsvērumu, esot apšaubāma (pārsūdzētā sprieduma 74. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Ar **piekto pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi un nepareizi piemērojusi EK Apvienošanās Regulas 2. pantu, veicot kļūdainu tirgus analīzi lietā M.8871.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa esot nepamatoti apstiprinājusi, ka Komisija esot atstājusi tirgus definīciju “atvērtu” (pārsūdzētā sprieduma 220. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot apšaubījusi Komisijas veikto tirgus attīstības prognožu nepietiekamību (pārsūdzētā sprieduma 229. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē to, ka tās ieskatā ir veikts nepietiekams RWE tirgus ietekmes pieauguma perspektīvu novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 260. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Un ceturtnām kārtām, Vispārējai tiesai tiek pārņemts konkurences attiecību starp RWE un E.ON esamības un E.ON izzušanas nepietiekams novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 339. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Visbeidzot, ar **sesto pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā esot pārkāpusi pierādīšanas pienākuma sadales principu, pārsūdzētajā spriedumā lietā T-312/20 apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktot pārmērīgas prasības pierādījumu jomā (pārsūdzētā sprieduma 273., 278. un nākamie punkti., 328., 341., 344. un 382. punkts).

⁽¹⁾ Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā TEAG Thüringer Energie AG iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-315/20 TEAG Thüringer Energie AG/Eiropas Komisija

(Lieta C-467/23 P)

(2023/C 321/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: TEAG Thüringer Energie AG (pārstāvji: I. Zenke, advokāte, T. Heymann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, E.ON SE, RWE AG

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu TEAG/Komisija (T-315/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par “RWE/E.ON Assets” koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);

1a. pakārtoti un katrā ziņā, nodot lietu T-315/20 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecīgā nolēmuma pieņemšanai;

2. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta palīdzības un ceļa izdevumus tiesvedībā T-315/20.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini interpretējusi Eiropas Savienības tiesības – proti, LESD 101. pantu un Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 21. panta 1. punktu.

Pirmām kārtām, Eiropas Savienības tiesības esot pārkāptas nepiemērojot LESD 101. pantu, EK Apvienošanās Regulas 21. panta apgalvotās bloķējošās iedarbības dēļ (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtie pierādījumi attiecībā uz karteli starp RWE un E.ON LESD 101. panta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti) neesot ņemti vērā.

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto faktisko apstākļu neņemšana vērā formālu iemeslu dēļ esot uzskatāma par procesuālo tiesību pārkāpumu (pārsūdzētā sprieduma 393. un nākamie punkti., kā arī 406. un nākamie punkti).

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Komisijas veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietās M.8871 un M.8870, un *Bundeskartellamt* veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietā B8-28/19, neesot daļa no vienas koncentrācijas, kuru būtu bijis jāpārbauda vienā koncentrāciju procedūrā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā RWE dalību 16,67 % E.ON lietā B8-28/19 (pārsūdzētā sprieduma 65. un nākamie punkti).

Otrkārt, jēdziena “viena koncentrācija” interpretācija saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 3. pantu, lasot kopsakarā ar tās 20. apsvērumu, esot apšaubāma (pārsūdzētā sprieduma 74. un nākamie punkti).

Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi un esot nepareizi piemērojusi EK Apvienošanās Regulas 2. pantu, veicot kļūdainu tirgus analīzi lietā M.8871.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa esot nepamatoti apstiprinājusi, ka Komisija esot atstājusi tirgus definīciju “atvērtu” (pārsūdzētā sprieduma (220. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot apšaubījusi Komisijas veikto tirgus attīstības prognožu nepietiekamību (pārsūdzētā sprieduma (229. un nākamie punkti).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē to, ka tās ieskatā ir veikts nepietiekams RWE tirgus ietekmes pieauguma perspektīvu novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 260. un nākamie punkti).

Un ceturtām kārtām, Vispārējai tiesai tiekot pārņemts konkurences attiecību starp RWE un E.ON esamības un E.ON izzušanas nepietiekams novērtējums (pārsūdzētā sprieduma (337. un nākamie punkti).

Visbeidzot, ar **ceturto pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā esot pārkāpusi pierādīšanas pienākuma sadales principu, pārsūdzētajā spriedumā apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliekot pārmērīgas prasības pierādījumu jomā (pārsūdzētā sprieduma (273., 278. un nākamie punkti., 328., 341., 344. un 382. punkts).

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā EnergieVerbund Dresden GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-317/20 EnergieVerbund Dresden GmbH/Eiropas Komisija

(Lieta C-468/23 P)

(2023/C 321/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: EnergieVerbund Dresden GmbH (pārstāvji: I. Zenke, advokāte, T. Heymann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, E.ON SE, RWE AG

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu *EnergieVerbund Dresden*/Komisija (T-317/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par “RWE/E.ON Assets” koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);
 - 1a. pakārtoti un katrā ziņā, nodot lietu T-317/20 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecīgā nolēmuma pieņemšanai;
2. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta palīdzības un ceļa izdevumus tiesvedībā T-317/20.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini interpretējusi Eiropas Savienības tiesības – proti, LESD 101. pantu un Regulas (EK) Nr. 139/2004 (¹) 21. panta 1. punktu.

Pirmām kārtām, Eiropas Savienības tiesības esot pārkāptas, nepiemērojot LESD 101. pantu, EK Apvienošanās Regulas 21. panta apgalvotās bloķējošās iedarbības dēļ (pārsūdzētā sprieduma 391. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtie pierādījumi attiecībā uz karteli starp RWE un E.ON LESD 101. panta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 391. un nākamie punkti).

Trešām kārtām apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto faktisko apstākļu neņemšana vērā formālu iemeslu dēļ esot uzskatāma par procesuālo tiesību pārkāpumu (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamais punkts., kā arī 405. un nākamie punkti).

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Komisijas veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietās M.8871 un M.8870, un *Bundeskartellamt* veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietā B8-28/19, neesot daļa no vienas koncentrācijas, kuru būtu bijis jāpārbauda vienā koncentrāciju procedūrā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā RWE dalību 16,67 % E.ON lietā B8-28/19 (pārsūdzētā sprieduma 64. un nākamie punkti).

Otrkārt, jēdziena "viena koncentrācija" interpretācija saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 3. pantu, lasot kopsakarā ar tās 20. apsvērumu, esot apšaubāma (pārsūdzētā sprieduma 73. un nākamie punkti).

Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi un esot nepareizi piemērojusi EK Apvienošanās Regulas 2. pantu, veicot kļūdainu tirgus analīzi lietā M.8871.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa esot nepamatoti apstiprinājusi, ka Komisija esot atstājusi tirgus definīciju "atvērta" (pārsūdzētā sprieduma (pārsūdzētā sprieduma 219. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot apšaubījusi Komisijas veikto tirgus attīstības prognožu nepietiekamību (pārsūdzētā sprieduma 228. un nākamie punkti).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē to, ka tās ieskatā ir veikts nepietiekams RWE tirgus ietekmes pieauguma perspektīvu novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 259. un nākamie punkti).

Un ceturtām kārtām, Vispārējai tiesai tiek pārmests konkurences attiecību starp RWE un E.ON esamības un E.ON izzušanas nepietiekams novērtējums (pārsūdzētā sprieduma (336. un nākamie punkti).

Visbeidzot, ar **ceturto pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārmests, ka tā esot pārkāpusi pierādīšanas pienākuma sadales principu, pārsūdzētajā spriedumā apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliekot pārmērīgas prasības pierādījumu jomā (pārsūdzētā sprieduma 272., 277. un nākamie punkti., 327., 340., 343. un 381. punkts).

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 21. jūlijā *eins energie in sachsen GmbH & Co. KG* iesniedza par
Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-318/20
eins energie in sachsen GmbH & Co. KG/Eiropas Komisija**

(Lieta C-469/23 P)

(2023/C 321/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *eins energie in sachsen GmbH & Co. KG* (pārstāvji: I. Zenke, advokāte, T. Heymann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, E.ON SE, RWE AG

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu *eins energie in sachsen*/Komisija (T-318/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par "RWE/E.ON Assets" koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);

1a. pakārtoti un katrā ziņā, nodot lietu T-318/20 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecīgā nolēmuma pieņemšanai;

2. piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta palīdzības un ceļa izdevumus tiesvedībā T-318/20.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza pamatojuma neesamību, faktu sagrozīšanu un procesuālo tiesību pārkāpumu.

Pirmām kārtām, pārsūdzētais spriedums neesot pietiekami pamatots, jo no tā neizriet, vai/kā Vispārējā tiesa esot izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzējas stāvokļa tirgū apdraudējumu (pārsūdzētā sprieduma 23. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus, apgalvojot, ka nepastāvēt jebkāds īpašs apstāklis, kas varētu ietekmēt tās stāvokli tirgū (pārsūdzētā sprieduma 31. punkts).

Trešām kārtām, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzējas procesuālās tiesības, nepārbaudot vai pastāv materiāltiesiskā ietekme uz apelācijas sūdzības iesniedzēju.

Ar **otro pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā esot veikusi kļūdainu LESD 263. panta 4. daļas piemērošanu. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini noliegts, ka attiecīgā norma skar apelācijas sūdzības iesniedzēju individuāli.

Pirmām kārtām Vispārējā tiesa kļūdaini esot pieņēmusi, ka formālā dalība koncentrāciju kontroles procedūrā M.8871 esot bijis priekšnoteikums, lai noteiktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja tika individuāli skarta.

Otrām kārtām, Vispārējās tiesas uzliktās prasības attiecībā uz citu īpašu apstākļu pierādīšanu, lai prezumētu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja esot tikusi individuāli skarta, esot pārmērīgas.

Ar **trešo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot pārbaudījusi izvirzītos materiāltiesiskos pamatus pēc būtības. Attiecībā uz spriedumu lietā T-312/20, tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot veikusi Savienības tiesību, proti, LESD 101. panta un Regulas (EK) Nr. 139/2004 (1) 21. panta 1. punkta, nepareizu interpretāciju.

Pirmām kārtām, Eiropas Savienības tiesības esot pārkāptas, nepiemērojot LESD 101. pantu, EK Apvienošanās Regulas 21. panta apgalvotās bloķējošās iedarbības dēļ (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtie pierādījumi attiecībā uz karteli starp RWE un E.ON LESD 101. panta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto faktisko apstākļu neņemšana vērā formālu iemeslu dēļ esot uzskatāma par procesuālo tiesību pārkāpumu (pārsūdzētā sprieduma 393 un nākamais punkts, 406. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Ar **ceturto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Komisijas veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietās M.8871 un M.8870, un *Bundeskartellamt* veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietā B8-28/19, neesot daļa no vienas koncentrācijas, kuru būtu bijis jāpārbauda vienā koncentrāciju procedūrā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā RWE dalību 16,67 % E.ON lietā B8-28/19 (pārsūdzētā sprieduma 65. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Otrkārt, jēdziena "viens koncentrācija" interpretācija saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 3. pantu, lasot kopsakarā ar tās 20. apsvērumu, esot apšaubāma (pārsūdzētā sprieduma 74. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Ar **piekto pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi un nepareizi piemērojusi EK Apvienošanās Regulas 2. pantu, veicot kļūdaino tirgus analīzi lietā M.8871.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa esot nepamatoti apstiprinājusi, ka Komisija esot atstājusi tirgus definīciju "atvērtu" (pārsūdzētā sprieduma 220. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot apšaubījusi Komisijas veikto tirgus attīstības prognožu nepietiekamību (pārsūdzētā sprieduma 229. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē to, ka tās ieskatā ir veikts nepietiekams RWE tirgus ietekmes pieauguma perspektīvu novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 260. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Un ceturtām kārtām, Vispārējai tiesai tiekot pārņemts konkurences attiecību starp RWE un E.ON esamības un E.ON izzušanas nepietiekams novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 339. un nākamie punkti lietā T-312/20).

Visbeidzot, ar **sesto pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā esot pārkāpusi pierādīšanas pienākuma sadales principu, pārsūdzētajā spriedumā lietā T-312/20 apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliekot pārmērīgas prasības pierādījumu jomā (pārsūdzētā sprieduma 273., 278. un nākamie punkti, 328., 341., 344. un 382. punkts).

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG 2023. gada 21. jūlijā iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-319/20, GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG/Eiropas Komisija

(Lieta C-470/23 P)

(2023/C 321/46)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (pārstāvji: I. Zenke, advokāte, T. Heymann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, E.ON SE, RWE AG

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu GGEW/Komisija (T-319/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par "RWE/E.ON Assets" koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);

1a. pakārtoti un katrā ziņā, nodot lietu T-319/20 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecīgā nolēmuma pieņemšanai;

2. piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta palīdzības un ceļa izdevumus tiesvedībā T-319/20.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini interpretējusi Eiropas Savienības tiesības – proti, LESD 101. pantu un Regulas (EK) Nr. 139/2004 (¹) 21. panta 1. punktu.

Pirmām kārtām, Eiropas Savienības tiesības esot pārkāptas, nepiemērojot LESD 101. pantu, EK Apvienošanās Regulas 21. panta apgalvotās bloķējošās iedarbības dēļ (pārsūdzētā sprieduma 391. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtie pierādījumi attiecībā uz karteli starp RWE un E.ON LESD 101. panta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 391. un nākamie punkti).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto faktisko apstākļu neņemšana vērā formālu iemeslu dēļ esot uzskatāma par procesuālo tiesību pārkāpumu (pārsūdzētā sprieduma 392. un nākamais punkts., kā arī 405. un nākamie punkti).

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Komisijas veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietās M.8871 un M.8870, un *Bundeskartellamt* veiktā koncentrāciju kontroles procedūra lietā B8-28/19, neesot daļa no vienas koncentrācijas, kuru būtu bijis jāpārbauda vienā koncentrāciju procedūrā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā RWE daļību 16,67 % E.ON lietā B8-28/19 (pārsūdzētā sprieduma 65. un nākamie punkti).

Otrkārt, jēdziena “viens koncentrācija” interpretācija saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 3. pantu, lasot kopsakarā ar tās 20. apsvērumu, esot apšaubāma (pārsūdzētā sprieduma 74. un nākamie punkti).

Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi un esot nepareizi piemērojusi EK Apvienošanās Regulas 2. pantu, veicot kļūdainu tirgus analīzi lietā M.8871.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa esot nepamatoti apstiprinājusi, ka Komisija esot atstājusi tirgus definīciju “atvērta” (pārsūdzētā sprieduma 219. un nākamie punkti).

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot apšaubījusi Komisijas veikto tirgus attīstības prognožu nepietiekamību (pārsūdzētā sprieduma 228. un nākamie punkti).

Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē to, ka tās ieskatā ir veikts nepietiekams RWE tirgus ietekmes pieauguma perspektīvu novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 259. un nākamie punkti).

Un ceturtām kārtām, Vispārējai tiesai tiek pārņemts konkurences attiecību starp RWE un E.ON esamības un E.ON izzušanas nepietiekams novērtējums (pārsūdzētā sprieduma 336. un nākamie punkti).

Visbeidzot, ar **ceturto pamatu** Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā esot pārkāpusi pierādīšanas pienākuma sadales principu, pārsūdzētajā spriedumā apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliekot pārmērīgas prasības pierādījumu jomā (pārsūdzētā sprieduma 272., 277. un nākamie punkti., 327., 340., 343. un 381. punkts).

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 26. jūlijā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-479/23)

(2023/C 321/47)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Ilkova un P. Messina)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemdamā visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/520 (¹) (2019. gada 19. marts) par ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību un informācijas par ceļu lietošanas maksu nesamaksāšanu pārrobežu apmaiņas veicināšanu Savienībā, vai katrā ziņā nepaziņojot šīs tiesību normas Komisijai, Bulgārijas Republika nav izpildījusi minētās direktīvas 32. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

- piespriest Bulgārijas Republikai samaksāt Komisijai vienreizēju maksājumu, kas atbilst lielākajai no šādām divām summām: i) 1 800 EUR dienā, kas reizināti ar dienu skaitu, kas pagājušas no dienas pēc minētās direktīvas transponēšanas termiņa beigām līdz pienākumu neizpildes novēršanas dienai vai, ja pienākumu neizpilde nav novērsta, līdz sprieduma pasludināšanas dienai šajā lietā; vai ii) minimālo vienreizējo maksājumu 504 000 EUR;
- ja pirmajā ievilkumā konstatētā pienākumu neizpilde turpināsies līdz sprieduma pasludināšanas dienai šajā lietā, piespriest Bulgārijas Republikai samaksāt Komisijai kavējuma naudu 9 720 EUR par katru kavējuma dienu, sākot no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas, tik ilgi, kamēr šī dalībvalsts neizpilda šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/520 (2019. gada 19. marts) par ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību un informācijas par ceļu lietošanas maksu nesamaksāšanu pārrobežu apmaiņas veicināšanu Savienībā ietver noteikumu kopumu, lai panāktu ceļu lietotāju nodevu savstarpēju izmantojamību ceļu lietošanas maksu jomā un radītu juridisku pamatu pārrobežu apmaiņai ar informāciju par transportlīdzekļiem un to īpašniekiem vai turētājiem, kas nav samaksājuši ceļu lietošanas maksu Savienībā.

Atbilstoši direktīvas 32. panta 1. punktam dalībvalstīm līdz 2021. gada 19. oktobrim bija jāpieņem normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu direktīvas prasības. Turklāt tām tūlīt bija jādara zināms Komisijai minēto noteikumu teksts.

Komisija 2021. gada 19. oktobrī nosūtīja Bulgārijas Republikai oficiāla paziņojuma vēstuli. 2022. gada 19. maijā Komisija Bulgārijas Republikai nosūtīja argumentētu atzinumu. Tomēr Bulgārijas Republika vēl nav nedz veikusi transponēšanas pasākumus, nedz arī paziņojusi par tiem Komisijai.

(¹) OV 2019, L 91, 45. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 26. jūlijā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-480/23)

(2023/C 321/48)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: E. Ruseva un P. Messina)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemdamā normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1161 (¹) (2019. gada 20. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 2009/33/EK par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu, vai katrā ziņā nepaziņodama šīs tiesību normas Komisijai, Bulgārijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 2. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Bulgārijas Republikai samaksāt Komisijai vienreizēju maksājumu, kas atbilst lielākajai no šādām divām summām: i) 1 800 EUR dienā, kas reizināti ar dienu skaitu, kas pagājušas no dienas pēc minētās direktīvas transponēšanas termiņa beigām līdz pienākumu neizpildes novēršanas dienai, vai, ja pienākumu neizpilde nav novērsta, līdz sprieduma pasludināšanas dienai šajā lietā; vai ii) minimālo vienreizējo maksājumu 504 000 EUR;

- ja pirmajā ievilkumā konstatētā pienākumu neizpilde turpināsies līdz sprieduma pasludināšanas dienai šajā lietā, piespriet Bulgārijas Republikai samaksāt Komisijai kavējuma naudu 10 800 EUR par katru kavējuma dienu, sākot no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas, tik ilgi, kamēr šī dalībvalsts neizpilda šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriet Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/1161 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 2009/33/EK par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu (turpmāk tekstā – “direktīva”), mērķis ir veicināt un stimulēt tīru un energoefektīvu transportlīdzekļu tirgu un uzlabot satiksmes nozares ieguldījumu Eiropas Savienības vides, klimata un enerģētikas politikas īstenošanā. Lai sasniegtu šos mērķus, atbilstoši direktīvai dalībvalstīm ir jānodrošina, ka publiskajai līgumslēdzējai iestādei un līgumslēdzējai iestādei ir pienākums, iegādājoties noteiktus transportlīdzekļus, ņemt vērā ietekmi uz enerģētiku un vidi, tostarp enerģijas patēriņu, CO₂ emisijas un noteiktu kaitīgu vielu emisijas visā transportlīdzekļa darbībā.

Atbilstoši direktīvas 2. panta 1. punktam dalībvalstīm ir jāievieš normatīvas un administratīvas normas, kas nepieciešamas, lai izpildītu šo direktīvu līdz 2021. gada 2. augustam, un nekavējoties jāinformē par to Komisija. Pieņemot direktīvas transpozīcijas tiesību normas, dalībvalstīm turklāt ir jānodrošina, ka pašās tiesību normās vai oficiālajā publikācijā ir atsauce uz direktīvu.

Komisija 2021. gada 29. septembrī nosūtīja Bulgārijas Republikai oficiāla paziņojuma vēstuli. 2022. gada 6. aprīlī Komisija Bulgārijas Republikai nosūtīja argumentētu atzinumu. Tomēr Bulgārijas Republika vēl nav nedz veikusi transponēšanas pasākumus, nedz arī paziņojusi par tiem Komisijai.

(¹) OV 2019, L 188, 116. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 27. jūlijā *Mainova AG* iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-320/20 *Mainova AG*/Eiropas Komisija

(Lieta C-484/23 P)

(2023/C 321/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Mainova AG* (pārstāvis: *C. Schalast*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, *E.ON SE*, *RWE AG*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. atcelt Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu *Mainova*/Komisija (T-320/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par “*RWE/E.ON Assets*” koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);
2. pakārtoti – atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tieai;
3. piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot kļūdaini interpretējusi LESD 263. panta ceturto daļu. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot noteikusi nosacījumus tiesībām celt prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai pārāk šauri un pretrunā Vispārējās tiesas un Tiesas judikatūrai. Vispārējā tiesa esot atsaukusies vienīgi uz 2006. gada 4. jūlija spriedumu *easyJet/Komisija* (T-177/04), neņemot vērā konkrētās lietas apstākļus. Šie apstākļi it īpaši aptverot apelācijas sūdzības iesniedzējas intensīvu iesaistīšanos tostarp vispārējā darbībā, konkrētu apelācijas sūdzības iesniedzējas piedalīšanos personīgajā sanāksmē ar Komisiju un Komisijas uzklauššanas amatpersonas veikto apelācijas sūdzības iesniedzējas kā skartās trešās personas statusa atzīšanu. Līdz ar to pārsūdzētajā spriedumā izklāstītā juridiskā nostāja būtiski apdraud tiesisko aizsardzību pret koncentrāciju kontroles lēmumiem nākotnē.

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ievērojusi juridiskās atbilstības un tiesiskas valsts prasības. Savā nolēmumā attiecībā uz tiesībām celt prasību Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas atzīto statusu un uzklauššanas amatpersonas piekrišanu to informēt par citām iespējām paust nostāju procesā. Tā vietā Vispārējā tiesa uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu varējusi piedalīties procesā vēl intensīvāk. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tā esot paļāvusies uz uzklauššanas amatpersonas, kā Komisijas struktūrvienības, apstiprinājumu. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi juridiskās atbilstības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus. Līdz ar to pārsūdzētajā spriedumā norādītais nozīmē to, ka nākotnē Komisija varēs brīvi lemt par tiesiskās aizsardzības iespējām pret darbībām.

Ar **trešo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa savā nolēmumā par kļūdaino RWE un E.ON vispārējo darbību sadali esot nepareizi interpretējusi Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ ("EK Apvienošanās Regula") 3. panta 1. punktu, jo Vispārējā tiesa esot atsaukusies vienīgi uz Komisijas konsolidēto paziņojumu par kompetences jautājumu un nav ņēmusi vērā savu judikatūru, kas izriet no 2006. gada 23. februāra sprieduma *Cementbouw Handel & Industrie/Komisija* (T-282/02), kā arī no EK Apvienošanās Regulas 20. apsvēruma. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesību normu hierarhijas, tiesiskuma un varas dalīšanas principus.

Visbeidzot ar **ceturto pamatu** tiek apgalvots RWE un E.ON. noslēgtā "Investor Relationship Agreement" kļūdainais vērtējums. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka šī vienošanās saskaņā ar Vācijas tiesībām par akciju sabiedrībām esot bijusi spēkā neesoša. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot veikusi būtisku jautājumu pārbaudi un līdz ar to esot pieņēmusi juridiski nepareizu lēmumu.

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("EK Apvienošanās Regula") (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 27. jūlijā *enercity AG* iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturta palāta paplašinātā sastāvā) 2023. gada 17. maija spriedumu lietā T-321/20 *enercity AG* /Eiropas Komisija

(Lieta C-485/23 P)

(2023/C 321/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *enercity AG* (pārstāvis: C. Schalast, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, *E.ON SE*, *RWE AG*

Prasījumi

1. atcelt Vispārējās tiesas 2023. gada 17. maija spriedumu *enercity AG*/Komisija (T-321/20) un Eiropas Komisijas 2019. gada 26. februāra lēmumu par "*RWE/E.ON Assets*" koncentrāciju (Lieta M.8871, OV 2020, C 111, 1. lpp.);

2. pakārtoti – atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
3. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot kļūdaini interpretējusi LESD 263. panta ceturto daļu. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot noteikusi nosacījumus tiesībām celt prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai pārāk šauri un pretrunā Vispārējās tiesas un Tiesas judikatūrai. Vispārējā tiesa esot atsaukusies vienīgi uz 2006. gada 4. jūlija spriedumu *easyJet/Komisija* (T-177/04), neņemot vērā konkrētās lietas apstākļus. Šie apstākļi it īpaši aptverot apelācijas sūdzības iesniedzējas intensīvu iesaistīšanos tostarp vispārējā darbībā, konkrētu apelācijas sūdzības iesniedzējas piedalīšanos personīgajā sanāksmē ar Komisiju un Komisijas uzklaušīšanas amatpersonas veiktā apelācijas sūdzības iesniedzējas kā skartās trešās personas statusa atzīšanu. Līdz ar to pārsūdzētajā spriedumā izklāstītā juridiskā nostāja būtiski apdraud tiesisko aizsardzību pret koncentrāciju kontroles lēmumiem nākotnē.

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ievērojusi juridiskās atbilstības un tiesiskas valsts prasības. Savā nolēmumā attiecībā uz tiesībām celt prasību Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas atzīto statusu un uzklaušīšanas amatpersonas piekrišanu to informēt par citām iespējām paust nostāju procesā. Tā vietā Vispārējā tiesa uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu varējusi piedalīties procesā vēl intensīvāk. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tā esot paļāvusies uz uzklaušīšanas amatpersonas, kā Komisijas struktūrvienības, apstiprinājumu. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi juridiskās atbilstības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus. Līdz ar to pārsūdzētajā spriedumā norādītais nozīmē to, ka nākotnē Komisija varēs brīvi lemt par tiesiskās aizsardzības iespējām pret darbībām.

Ar **trešo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa savā nolēmumā par kļūdaino RWE un E.ON vispārējo darbību sadali esot nepareizi interpretējusi Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ ("EK Apvienošanās Regula") 3. panta 1. punktu, jo Vispārējā tiesa esot atsaukusies vienīgi uz Komisijas konsolidēto paziņojumu par kompetences jautājumu un nav ņēmusi vērā savu judikatūru, kas izriet no 2006. gada 23. februāra sprieduma *Cementbouw Handel & Industrie/Komisija* (T-282/02), kā arī no EK Apvienošanās Regulas 20. apsvēruma. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesību normu hierarhijas, tiesiskuma un varas dalīšanas principus.

Visbeidzot ar **ceturto pamatu** tiek apgalvots RWE un E.ON. noslēgtā "Investor Relationship Agreement" kļūdainas vērtējums. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka šī vienošanās saskaņā ar Vācijas tiesībām par akciju sabiedrībām esot bijusi spēkā neesoša. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot veikusi būtisku jautājumu pārbaudi un līdz ar to esot pieņēmusi juridiski nepareizu lēmumu.

(¹) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("EK Apvienošanās Regula") (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 28. jūlijā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-487/23)

(2023/C 321/51)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Santiago de Albuquerque un G. Gattinara)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽¹⁾ 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā paredzētos pienākumus, jo tā nav nedz nodrošinājusi, nedz nodrošina, ka:

- vietējā pārvalde 2013., 2014., 2015., 2016., 2017. un 2018. gadā;
- Portugāles publiskās struktūras, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, (veselības aprūpes apakšnozare) laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Madeiras autonomais reģions laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Azoru autonomais reģions 2013. gadā un laikā no 2015. gada līdz 2022. gadam,

maksā savus no komercdarījumiem izrietošos parādus šajā pantā noteiktajos termiņos;

2) piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par to, ka Portugāles Republika laikā no 2012. gada līdz šim brīdim nav izpildījusi Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktu un 4. punkta b) apakšpunktu. Saskaņā ar šīm tiesību normām dalībvalstis nodrošina, ka komercdarījumos, kuros parādnieks ir publiska iestāde, maksājuma termiņš nepārsniedz 30 dienas. Šis termiņš var tikt pagarināts līdz 60 dienām publiskām struktūrām, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus un kas šajā nolūkā ir pienācīgi atzītas. Direktīva 2011/7/ES noteic, ka dalībvalstīm tā bija jātransponē līdz 2013. gada 16. martam.

Eiropas Komisija uzsāka pirmstiesas posmu pret Portugāles Republiku ierosinātajā procedūrā par Direktīvas 2011/7/ES neizpildi pēc tam, kad tai tika darīts zināms, ka vairākas Portugāles publiskās iestādes sistemātiski un ilgstoši nemaksā savus no komercdarījumiem izrietošos parādus Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā noteiktajos termiņos. Dienā, kad beidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš (2017. gada 5. decembrī), šī neizpilde joprojām turpinājās.

No kontroles ziņojumiem – kuros pēc Komisijas dienestu lūguma tiem nosūtījusi Portugāles Republika un kuros ir dati par to, kādos termiņos caurmērā maksājumus veic publiskās iestādes dažādās Portugāles publiskās pārvaldes nozarēs – izriet, ka laikā no argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām līdz prasības celšanai vairāku Portugāles publiskās pārvaldes nozaru iestādes turpināja maksāt savus no komercdarījumiem izrietošos parādus termiņos, kas pārsniedz Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā noteiktos. Runa ir konkrēti par šādām publiskām iestādēm:

- vietējā pārvalde 2013., 2014., 2015., 2016., 2017. un 2018. gadā;
- Portugāles publiskās struktūras, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, (veselības aprūpes apakšnozare) laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Madeiras autonomais reģions laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Azoru autonomais reģions 2013. gadā un laikā no 2015. gada līdz 2022. gadam.

Komisija piebilst, ka ziņojumos par 2020., 2021. un 2022. gadu Portugāles Republika iekļāvusi tikai nepilnīgus datus tāpēc, ka tās rīcībā it kā neesot vietējās pārvaldes datu par šiem gadiem, jo vietējās pārvaldes grāmatvedības uzskaites sistēmā esot notikušas izmaiņas. Līdz prasības celšanas dienai Portugāles Republika nav nedz papildinājusi minēto ziņojumu datus, nedz nosūtījusi atjauninātos datus.

Tāpēc Komisija secina, ka Portugāles Republika nav izpildījusi Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā noteiktos pienākumus, jo nav nedz nodrošinājusi, nedz nodrošina, ka iepriekš minētās publiskās iestādes savus no komercdarījumiem izrietošos parādus maksā šajā pantā noteiktajos termiņos.

⁽¹⁾ OV 2011, L 48, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 5. jūnijā rīkojums (*Landgericht Stuttgart* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *S./AD GmbH*

(Lieta C-440/20 ⁽¹⁾ AD)

(2023/C 321/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 443, 21.12.2020.

Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 16. maija rīkojums (*Tribunalul Bihor* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *P.C.H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pedaloties: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării*

(Lieta C-642/23 ⁽¹⁾, *Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor* u.c.)

(2023/C 321/53)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.2.2022.

Tiesas (sestā palāta) priekšsēdētāja 2023. gada 15. maija rīkojums – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-69/22) ⁽¹⁾

(2023/C 321/54)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Tiesas sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 171, 25.4.2022.

Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 23. maija rīkojums (*Amtsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *flightright GmbH/TAP Portugal*

(Lieta C-52/23 ⁽¹⁾, *flightright*)

(2023/C 321/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 164, 8.5.2023.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 14. jūlija rīkojums – VC/EU-OSHA

(Lieta T-126/23 R)

(Pagaidu noregulējums – Publiski līgumi – Izslēgšana uz diviem gadiem no publiskā iepirkuma un subsīdiju piešķiršanas procedūrām, ko finansē no Savienības vispārējā budžeta un EAF – Informācijas par šo izslēgšanu publicēšana – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamība – Fumus boni juris – Interesu izsvēršana)

(2023/C 321/56)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VC (pārstāvji: J. Rodríguez Cárcomo un S. Centeno Huerta, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūra

Priekšmets

Ar pieteikumu, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu, prasītāja lūdz apturēt Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras (EU-OSHA) 2023. gada 13. janvāra Lēmuma 2023/01 par VC izslēgšanu no dalības publiskā iepirkuma procedūrās, kā arī subsīdiju, godalgu, prēmiju un finanšu instrumentu piešķiršanas procedūrās, ko finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, un piešķiršanas procedūrās, ko finansē Eiropas Attīstības fonds, pamatojoties uz Padomes Regulu (ES) 2018/1877, piemērošanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Apturēt Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras (EU-OSHA) 2023. gada 13. janvāra Lēmuma 2023/01 par VC izslēgšanu no dalības publiskā iepirkuma procedūrās, kā arī subsīdiju, godalgu, prēmiju un finanšu instrumentu piešķiršanas procedūrās, ko finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, un piešķiršanas procedūrās, ko finansē Eiropas Attīstības fonds, pamatojoties uz Padomes Regulu (ES) 2018/1877, piemērošanu daļā, kurā šī lēmuma 4. pantā ir paredzēts publicēt Eiropas Komisijas tīmekļvietnē noteiktu informāciju par VC izslēgšanu no dalības šajās procedūrās.
- 2) Pieteikumu pārējā daļā noraidīt.
- 3) Atcelt 2023. gada 13. marta rīkojumu VC/EU-OSHA (T-126/23 R).
- 4) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūnijā – Semedo/Parlaments

(Lieta T-349/23)

(2023/C 321/57)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Monica Semedo (Grevenmacher, Luksemburga) YE (pārstāvji: T. Bontinck, A. Guillerme, L. Burguin un L. Marchal, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2023. gada 17. aprīļa lēmumu, kurā rīcība, kuru [konfidenciāli] ⁽¹⁾ piedēvē *M. Semedo* ir atzīta par psiholoģisko vardarbību Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12.a panta 3. punkta nozīmē;
- atcelt 2023. gada 17. aprīļa lēmumu, kurš pieņemts, balstoties uz iepriekš minēto lēmumu un ar kuru *M. Semedo* ir uzlikts sods – dienas naudas zaudēšana uz desmit dienām;
- atzīt par pretiesisku Prezidija 2018. gada 2. jūlija Lēmuma par Padomdevējas komitejas, kas izskata sūdzības par Eiropas Parlamenta deputātu aizskarošu izturēšanos, darbību un sūdzību izskatīšanas procedūrām, 9. panta 5. punktu, jo tas neļauj personai, uz kuru attiecas izmeklēšana, tikt uzklausītai tās izvēlētas personas vai vismaz advokāta klātbūtnē;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka esot pārkāptas tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz aizstāvību. Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētos lēmumus Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja nav pieņēmusi apstākļos, kuros prasītājai būtu nodrošināta iespēja tikt uzklausītai un īstenot savas tiesības uz aizstāvību procedūrā, kas norisēja gan Padomdevējā komitejā, kas izskata sūdzības par Eiropas Parlamenta deputātu aizskarošu izturēšanos (turpmāk tekstā – “Padomdevēja komiteja”), gan pie Parlamenta priekšsēdētājas. Prasītāja turklāt apgalvo, ka 2018. gada 2. jūlija Lēmuma par Padomdevējas komitejas darbību un sūdzību izskatīšanas procedūrām 9. panta 5. punkts esot pretiesisks, jo tas neļauj personai, uz kuru attiecas izmeklēšana, tikt uzklausītai tās izvēlētas personas vai vismaz advokāta klātbūtnē.
2. Otrais pamats ir par to, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo lēmums, kurā *M. Semedo* rīcība ir atzīta par psiholoģisko vardarbību, esot acīmredzami kļūdaini tāpēc, ka pārmestā rīcība neatbilstot Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12.a panta 3. punktā paredzētajiem kritērijiem.

⁽¹⁾ Konfidenciālie dati ir aizklāti.

Prasība, kas celta 2023. gada 2. jūlijā – Verdeja Muñiz/ECB

(Lieta T-352/23)

(2023/C 321/58)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Pedro Verdeja Muñiz (Madride, Spānija) (pārstāvis: F. Verdeja González, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt visus Eiropas Centrālās bankas (turpmāk tekstā – “ECB”) lēmumus no 2022. gada 21. jūlija līdz 2023. gada 15. jūnijam par *EURIBOR* palielināšanu un par iejaukšanos finanšu un hipotekārajā tirgū, neaizsargājot prasītāju kā parādnieku;

— piespriet ECB pieņemt finanšu pasākumus, lai prasītāja hipotekārajām parādam piemērojamā EURIBOR paliktu tās iepriekšējā līmenī pirms 2022. gada 14. aprīļa lēmuma, un atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs nevar un nedrīkst apstrīdēt ECB lēmumus.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB nedrīkst izraisīt cenu paaugstinājumu pretrunā LESD 282. panta 2. punktam.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB nedrīkst rīkoties pret tirgu brīvību saskaņā ar LESD 127. panta 1. punktu.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pienākums pieņemt efektīvus pasākumus aizsardzībai pret EURIBOR paaugstinājumu.

Prasība, kas celta 2023. gada 4. jūlijā – YH/ECB

(Lieta T-366/23)

(2023/C 321/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: YH (pārstāvji: J. Lehnhardt, R. Hübner un A. Walter, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt ECB 2023. gada 5. maija lēmumu (ECB-SSM-2023-DE-12 QLF-2022-0054, QLF-2023-0020, QLF-2023-0021), ar ko ir iebilsts pret to, ka prasītājs iegādājas būtisku līdzdalību M.M. Warburg & Co (AG & Co.) Kommanditgesellschaft auf Aktien, M.M. Warburg & CO Hypothekenbank Aktiengesellschaft and Marcard, Stein & Co AG;

— piespriet ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti būtiskas līdzdalības vērtēšanas procedūras noteikumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus, proti i) tiesības tikt uzklausītam, ņemot vērā faktus, kurus prasītājs nevarēja komentēt pirms lēmuma pieņemšanas, un ii) pienākums norādīt negatīva lēmuma pamatojumu (Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkts, Eiropas Centrālās bankas Regulas (ES) Nr. 468/2014⁽¹⁾ 31. pants un 33. panta 1. un 2. punkts un Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013⁽²⁾ 22. panta 1. punkta 1. apakšpunkts un 2. punkta 2. apakšpunkts).

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot pārbaudīti atbilstošie fakti un lēmums nav pieņemts, pamatojoties tikai uz pietiekami pārliecinošiem faktiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi jēdzienu “būtiska līdzdalība”, nepareizi aprēķinot un piešķirot balsstiesības un kapitāldaļas un nepareizi vērtējot ar to saistītos faktus.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi vērtējuma kritērijus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽³⁾ 23. panta 1. un 2. punktā un Vācijas tiesību aktos, ar ko tā ir transponēta, proti, Vācijas Kredītiestāžu likuma (*Kreditwesengesetz*) 2c. panta 1b. punkta pirmajā teikumā.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta ES Pamattiesību harta, it īpaši prasītāja tiesības uz ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības stāties laulībā (7., 9. un 33. pants), diskriminācijas aizliegums (21. pants), nevainīguma prezumpcija (48. pants) un tiesības uz īpašumu (17. pants).
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips.

-
- ⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (OV 2014, L 141, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013 L 287, 63. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 7. jūlijā – *Mincu Pătrașcu Brâncuși*/Eiropas Prokuratūra

(Lieta T-385/23)

(2023/C 321/60)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Constantin Mincu Pătrașcu Brâncuși* (Bukareste, Rumānija) (pārstāvis: *A. Șandru*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Prokuratūra

Prasījumi:

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Prokuratūras pastāvīgās palātas 2022. gada 8. decembra lēmumu par lietas nodošanu izskatīšanai tiesā un daļēju tiesvedības izbeigšanu lietā EPPO Nr. I.130./2021, ar kuru Eiropas Prokuratūra nolēma nodot lietu, kurā prasītājs ir apsūdzētā persona, atpakaļ izskatīšanai tiesā, ņemot vērā, ka pastāvīgās palātas sastāvā nebija Savienības tiesībās noteiktā minimālā Eiropas prokuroru skaita, un tādējādi ir pārkāpti Padomes Regulas (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris) 10. panta 1. punktā reglamentētie noteikumi par pastāvīgo palātu sastāvu;
- [prasītājs] izvirza iebildi par Eiropas Prokuratūras reglamenta prettiesiskumu, jo tas ir pretrunā EPPO regulas 10. pantam, un iebildi par Eiropas Prokuratūras reglamenta noteikumu prettiesiskumu, jo tie ir pretrunā LESD un ES Pamattiesību hartai.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, ir pārkāpts EPPO regulas 10. panta 1. punkts.

Būtībā apstrīdētais Pastāvīgās palātas Nr. 10 lēmums esot pieņemts, pārkāpjot Padomes Regulas (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. decembra), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei, 10. pantu, kas pastāvīgās palātas sastāvā paredz divus pastāvīgos locekļus un palātas priekšsēdētāju.

2. Ar otro pamatu tiek izvirzīta iebilde par Eiropas Prokuratūras reglamenta prettiesiskumu.

Ņemot vērā, ka EPPO uzskata, ka, pieņemot apstrīdēto pastāvīgās palātas lēmumu, bija pietiekami ievērot Eiropas Prokuratūras reglamenta 23. panta 5. punkta noteikumus, prasītājs, pamatojoties uz LESD 277. pantu, izvirzīja iebildi par šī noteikuma prettiesiskumu, jo tas ir pretrunā ar EPPO regulas 10. panta 1. punktam, kas nepieļauj nekādas atkāpes.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – Teva/Komisija

(Lieta T-393/23)

(2023/C 321/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Teva GmbH (Ulm, Vācija) (pārstāvji: Z. West, S. Love un G. Morgan, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītājas atcelšanas prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto 2023. gada 2. maija lēmumu (publicēts 2023. gada maijā), ar ko groza tirdzniecības atļauju, kas ar Lēmumu C(2014)601 final piešķirta cilvēkiem paredzētām zālēm “Tecfidera – Dimetilfumarāts”, kā arī visus turpmākos lēmumus, ciktāl ar tiem tiek turpināts un/vai aizstāts minētais lēmums, tostarp visus papildu regulatīvos pasākumus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, ka Eiropas Komisija neesot ievērojusi termiņu, lai izpildītu būtiskas prasības tirdzniecības aizsardzības pagarinājuma iegūšanai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 (¹) 14. panta 11. punktam:

- Tirdzniecības aizsardzības pagarinājums līdz 11 gadiem var tikt piešķirts, ja atļauja jaunai terapeitiskai indikācijai tiek piešķirta pirmajos astoņos tirdzniecības atļaujas spēkā esamības gados;
- Biogen atļauja jaunai indikācijai bija jāsaņem pirmajos astoņos gados no brīža, kad tirdzniecības atļauja piešķirta Tecfidera;
- Tecfidera tirdzniecības atļauja tika piešķirta 2014. gada 30. janvārī un tā stājās spēkā 2014. gada 3. februārī. Tomēr Komisijas lēmums piešķirt atļauju jaunai terapeitiskai indikācijai tika pieņemts tikai 2022. gada 13. maijā (vairāk nekā trīs mēnešus pēc sākotnējā astoņu gadu laikposma beigām);

— Tādēļ *Teçfidera* neesot jāpiešķir papildu tirgus ekskluzivitātes gads, jo *Biogen* nav izpildījis 14. panta 11. punktā paredzētās prasības.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV 2004, L 136, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 7. jūlijā – Klein/Komisija

(Lieta T-394/23)

(2023/C 321/62)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Christoph Klein (Großgmain, Austrija)* (pārstāvis: *H.-J. Ahlt*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2023. gada 28. aprīļa Īstenošanas lēmumu C(2023) 2961 final ar nosaukumu “Komisijas 2023. gada 28. aprīļa īstenošanas lēmums par aizliegumu laist tirgū medicīnas ierīci “Inhaler Broncho-Air”, ko *Broncho-Air Medizintechnik AG* vārdā ražojusi *Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH*;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: Lēmumā nav ievēroti būtiski procedūras noteikumi, proti,

— noteikumi par paziņošanu dalībvalstij atbilstoši Direktīvas 93/42/EEK (¹) 8. panta 3. un 4. punktam, jo 25 gadu ilgā noteikuma par drošību procedūrā dalībvalstis nekad neesot piedalījušās;

— pienākums norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam.

2. Otrais pamats: Lēmumā ir pārkāpti Līgumi vai piemērojamās tiesību normas, proti,

— Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (²) 41. pants, jo Lēmumā neesot ievērotas tiesības tikt uzklausītam tādēļ, ka tajā nav ņemti vērā iesniedzēja argumenti, kas izvirzīti noteikuma par drošību procedūrā, un neesot sniegts atbilstošs pamatojums;

— samērīguma princips, jo atbildētāja neesot veikusi iepriekšēju novērtējumu aizliegumam un neesot ņēmusi vērā prasītāja argumentus par viņa produktu. Aizliegums neesot nedz piemērots, nedz nepieciešams.

3. Trešais prasības pamats: Pilnvaru nepareiza izmantošana, jo atbildētājas lēmumam neesot nekāda legītīma mērķa.

(¹) Padomes Direktīva 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm (OV 1993, L 169, 1. lpp.).

(²) OV 2012, C 326, 391. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 18. jūlijā – BAWAG PSK/VNV

(Lieta T-410/23)

(2023/C 321/63)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG (Vīne, Austrija) (pārstāvji: F. Kruis un N. Bartmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: ar 2023. gada 2. maija lēmumu un tā pielikumiem esot pārkāpts Regulas (ES) Nr. 806/2014 (¹) 70. panta 2. punkts, jo neesot ņemts vērā šajā tiesību normā noteiktais ierobežojums, saskaņā ar kuru visu iestāžu iemaksas gada laikā nedrīkst pārsniegt 12,5 % no gada mērķapjoma.
2. Otrais prasības pamats: 2023. gada 2. maija lēmums un tā pielikumi esot prettiesiski, jo ar tiem esot pārkāpts Deleģētās regulas (ES) 2015/63 (²) 6. un 7. pants un 20. panta 1. punkts tādēļ, ka atbildētāja neesot ņemusi vērā nedz minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (MREL) riska rādītāju, nedz sarežģītības (“complexity”) un noregulējamības (“resolvability”) riska rādītājus.
3. Trešais prasības pamats: 2023. gada 2. maija lēmums un tā pielikumi esot prettiesiski, ja Deleģētās regulas (ES) 2015/63 20. pants esot jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir atļauts neņemt vērā sarežģītības un noregulējamības (daļēju) riska rādītāju. Šādā gadījumā Deleģētās regulas (ES) 2015/63 20. pants esot pretrunā Direktīvas 2014/59/ES (³) 103. panta 7. punktam un Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta otrajai daļai. Uz šādu prettiesiskumu tad arī esot balstīts 2023. gada 2. maija lēmums.
4. Ceturtais prasības pamats: ar 2023. gada 2. maija lēmumu un tā pielikumiem esot pārkāpti 6. panta 4. punkts, 9. panta 1. un 2. punkts, tos skatot kopsakarā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 I pielikumu, jo pretēji šīs regulas 6. panta 4. punktam tiek ņemti vērā nevis starpbanku aizdevumi un noguldījumi, kas izsniegti ES, bet gan tie, kas izsniegti Banku savienības dalībvalstīs.

5. Piektais prasības pamats: 2023. gada 2. maija lēmums un tā pielikumi esot prettiesiski tāpēc, ka VNV esot pēc būtības nepareizi aprēķinājusi prasītājas ieguldījumu.
6. Sestais prasības pamats: ar 2023. gada 2. maija lēmumu un tā pielikumiem tiekot pārkāptas būtiskas procedūras prasības LESD 263. panta otrās daļas izpratnē un tiesības uz labu pārvaldību, jo tajos neesot ietverts pietiekams pamatojums LESD 296. panta otrās daļas izpratnē.
7. Septītais prasības pamats: ar 2023. gada 2. maija lēmumu un tā pielikumiem esot pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽⁴⁾ 47. panta pirmo daļu, jo, tā kā nav pamatojuma, kas atbilstu Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta prasībām, praktiski neesot iespējams šī lēmuma saturisko pareizību efektīvi pārbaudīt tiesā.
8. Astotais prasības pamats: 2023. gada 2. maija lēmums un tā pielikumi esot prettiesiski un pārkāpjot prasītājas tiesības, jo tiesību normas, kas ir lēmuma pamatā, Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta otrā daļa un Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 2. punkts, pašas par sevi esot prettiesiskas tāpēc, ka tās prasa attiecīgo iestāžu salīdzinošu novērtējumu, tas esot balstīts uz attiecīgo iestāžu komercnoslēpumiem un tādējādi jau no paša sākuma tiek kavēta attiecīgo iestāžu efektīva tiesiskā aizsardzība.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

⁽⁴⁾ OV 2012, C 326, 391. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – *Nordea Bank/VNV*

(Lieta T-412/23)

(2023/C 321/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nordea Bank Oyj* (Helsinki, Somija) (pārstāvji: *H. Berger, M. Weber* un *D. Schoo*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt VNV 2023. gada 2. maija lēmumu, dokumenta nr. SRB/ES/2022/23, tai skaitā I, II un III pielikumu tiktāl, ciktāl tas skar prasītājas *ex-ante* iemaksas;

— piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, norādot, ka VNV esot pārkāpusi Regulas (EEK) Nr. 806/2014⁽¹⁾ 70. panta 2. punktu, jo mērķapjoma noteikšanā 2023. gadam neesot piemērojusi saistošo iemaksu 12,5 % apmērā no mērķapjoma.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – *Nordea Kiinnitysluottopankki/VNV*

(Lieta T-413/23)

(2023/C 321/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj* (Helsinki, Somija) (pārstāvji: *H. Berger, M. Weber* un *D. Schoo*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt VNV 2023. gada 2. maija lēmumu, dokumenta nr. SRB/ES/2022/23, tai skaitā I, II un III pielikumu tiktāl, ciktāl tas skar prasītājas *ex ante* iemaksas;
- piespriest VRV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, norādot, ka VNV esot pārkāpusi Regulas (EEK) Nr. 806/2014⁽¹⁾ 70. panta 2. punktu, jo mērķapjoma noteikšanā 2023. gadam neesot piemērojusi saistošo iemaksu 12,5 % apmērā no mērķapjoma.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – *Nordea Rahoitus Suomi/VNV*

(Lieta T-414/23)

(2023/C 321/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nordea Rahoitus Suomi Oy* (Helsinki, Somija) (pārstāvji: *H. Berger, M. Weber* un *D. Schoo*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt VNV 2023. gada 2. maija lēmumu, dokumenta nr. SRB/ES/2022/23, tai skaitā I, II un III pielikumu tiktāl, ciktāl tas skar prasītājas *ex ante* iemaksas;
- piespriest VRV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, norādot, ka VNV esot pārkāpusi Regulas (EEK) Nr. 806/2014⁽¹⁾ 70. panta 2. punktu, jo mērķapjoma noteikšanā 2023. gadam neesot piemērojusi saistošo iemaksu 12,5 % apmērā no mērķapjoma.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 19. jūlijā – Kiene u.c./Parlaments un Padome

(Lieta T-419/23)

(2023/C 321/67)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Lorenz Kiene (Hoya, Vācija), Classic Tankstellen GmbH & Co. KG (Hoya), eFuel GmbH (Hoya), eFuel Projektentwicklung GmbH (Hoya) (pārstāvji: A. Dlouhy, E. Macher un M. Soppe, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Regulas (ES) 2023/851 1. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji, kas veic profesionālu darbību CO₂ neitrālas sintētiskas degvielas ceļu satiksmei izstrādes, ražošanas un izplatīšanas jomā, prasības pamatojumam norāda, ka apstrīdētās tiesību normas, ar kurām ir pastiprinātas CO₂ emisiju vērtības vieglo automobiļu un vieglo komerciālo transportlīdzekļu ražotāju jauno automobiļu parkiem Eiropas Savienībā līdz 2035. gadam, ir balstītas uz CO₂ izplūdes mērījumiem vienīgi ekspluatācijā esošu transportlīdzekļu izplūdes caurulēs. Tādējādi nepamatoti netiek ņemtas vērā visas produkta ražošanas, izplatīšanas, lietošanas un likvidēšanas gaitā radušās emisijas, izņemot transportlīdzekļa ekspluatāciju. Tādējādi, pirmkārt, netiek ņemtas vērā daļēji lielās emisiju vērtības, galvenokārt elektrisko akumulatoru transportlīdzekļu ražošanā, un, otrkārt, netiek ņemts vērā, ka, ražojot CO₂ neitrālu sintētisku degvielu, tiek izmantots CO₂ no atmosfēras vai no nenovēršamām izplūdes gāzēm, kas pretējā gadījumā būtu nonākušas atmosfērā, un sadedzināšanas procesā vienīgi tiek atbrīvots šis ražošanas gaitā piesaistītais CO₂.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: Prasītāju pamattiesību uz uzņēmējdarbības brīvību (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽¹⁾) (turpmāk tekstā – “Harta”) 16. pants) pārkāpums.
2. Otrais prasības pamats: Prasītāju pamattiesību uz īpašumu (Hartas 17. pants) pārkāpums, jo faktiski tiekot devalvēti to līdzšinējie ieguldījumi.
3. Trešais prasības pamats: Prasītāju pamattiesību uz vienlīdzību likuma priekšā (Hartas 20. pants) pārkāpums, jo bez faktiskā pamatojuma (i) attieksme pret CO₂ neitrālu degvielu atšķiroties no attieksmes pret elektriskās uzlādes enerģiju akumulatora elektriskajiem transportlīdzekļiem un (ii) attieksme pret to esot tāda pat kā pret fosilu degvielu.
4. Ceturtais prasības pamats: Vides aizsardzības prasību neizpilde atbilstoši Hartas 37. pantam, jo netiekot ņemts vērā vides piesārņojums transportlīdzekļu dzīves ciklā un tehnoloģijas atvērtības trūkums radīšot palielinātu vides piesārņojumu.
5. Piektais prasības pamats: LES 5. panta 4. punktā noteiktā samērīguma principa neievērošanā, jo apstrīdētās tiesību normas neesot piemērotas, vajadzīgas un samērīgas, lai panāktu CO₂ samazinājumu, kas ir Eiropas Savienības mērķis.
6. Sestais prasības pamats: Savienības vides politikas prasību atbilstoši LESD 191. pantam neizpilde, jo vides piesārņojums transportlīdzekļu dzīves ciklā nepamatoti neesot ņemts vērā, tas neesot apkarots jau sākotnēji un atbilstoši principam piesārņotājs maksā, bet tikai esot pārnesti uz citām Savienības dalībvalstīm.
7. Septītais prasības pamats: LESD 296. panta 2. punktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neievērošana, jo regulējuma autors neesot pamatojis apstrīdēto tiesību normu regulējuma pieeju, kas atšķiras no pārējā Eiropas Savienības regulējuma.

⁽¹⁾ OV 2012, C 326, 391. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – PlanetArt/EUIPO – Free (“FreePrints”)

(Lieta T-424/23)

(2023/C 321/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PlanetArt LLC (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: M. Schaffner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra lietas dalībniece procesā Apelācijas padomē: Free (Parīze, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības krāsainas grafiskas preču zīmes “FreePrints” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 084 906

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 25. maija lēmums lietā R 407/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumu Nr. B 3 101 722, kuru EUIPO Iebildumu nodaļa apmierināja 2022. gada 25. janvārī;
- līdz ar to darīt iespējamu Eiropas Savienības preču zīmes “FreePrints” reģistrāciju Nr. 18 084 906;
- piespriest EUIPO atlidzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesa un procesā EUIPO (Apelācijas padomē un Iebildumu nodaļā), tostarp nepieciešamos izdevumus, kas reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai radušies šajos procesos.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – Consejo Regulador “Aceite de Jaén”/EUIPO – Agrícola La Loma (“VEGA DEL OBISPO BIO Jaén PRODUCTOS ECOLÓGICOS”)

(Lieta T-425/23)

(2023/C 321/69)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Consejo Regulador de la Indicación Geográfica Protegida “Aceite de Jaén” (Mengíbar, Spānija) (pārstāvis: F. Muñoz Calvo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Agrícola La Loma S. Coop. Andaluza (Torreblascopedro, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašiece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme “VEGA DEL OBISPO BIO Jaén PRODUCTOS ECOLÓGICOS” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 18 326 674

Process EUIPO: anulēšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 1. jūnija lēmums lietā R 1119/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- nodot lietu atpakaļ EUIPO Apelācijas padomei, lai tā pieņemtu tiesisku lēmumu, atzīstot strīdus preču zīmes daļēju spēkā neesamību;
- piespriest EUIPO atlidzināt tiesāšanās izdevumus;

Izvirzītie pamati:

- sacīkstes principa procesuāls pārkāpums un aizstāvības neiespējamības situācijas izraisīšana prasītājam;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpums ES sabiedriskās kārtības apdraudējuma dēļ, neizpildot Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma prasību par olīveļļas mazumtirdzniecību;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta g) apakšpunkta pārkāpums strīdīgajai preču zīmei piemītošās maldināšanas iespējas dēļ;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta j) apakšpunkta pārkāpums Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma attiecība uz aizsargātajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm apdraudējuma dēļ.

**Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – *Chiquita Brands/EUIPO – Compagnie financière de participation*
(Ovālas formas zilā un dzeltenā krāsā logo)**

(Lieta T-426/23)

(2023/C 321/70)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Chiquita Brands LLC (Fort Lauderdale, Florida, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: R. Dissmann un L. Jones, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Compagnie financière de participation (Marseļa, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Ovālas formas zilā un dzeltenā krāsā logo) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 7 497 191

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 23. maija lēmums lietā R 2243/2021-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu, ciktāl attiecīgā preču zīme ir atzīta par spēkā neesošu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp EUIPO notikušajā procesā radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 4. panta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums saistībā ar attiecīgās preču zīmes raksturīgo atšķirtspēju;

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta un 59. panta 2. punkta pārkāpums saistībā ar attiecīgās preču zīmes iegūto atšķirtspēju.

Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – Hofstede Insights/EUIPO – Geert Hofstede (“HOFSTEDE INSIGHTS”)

(Lieta T-429/23)

(2023/C 321/71)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hofstede Insights Oy (Helsinki, Somija) (pārstāvis: A. Sevillano Orbegozo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Geert Hofstede BV (Meppel, Nīderlande)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “HOFSTEDE INSIGHTS” reģistrācijas pieteikums – Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 18 338 780

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2023. gada 28. aprīļa lēmums lietā R 2128/2022-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – Universitāt Koblenz/EACEA

(Lieta T-432/23)

(2023/C 321/72)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Universitāt Koblenz (pārstāvji: R. Di Prato un C. von der Lühde, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Izglītības un kultūras izpildaģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka nepastāv prasījumi par naudas summas saistībā ar dotāciju līgumu 2012-3028 atmaksu 197 216,97 euro apmērā, kas minēti atbildētājas 2023. gada 12. maija vēstulē ar numuru EACEA/530181(2012-3028)23D001392;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka, neraugoties uz atbilstošu pierādījumu iesniegšanu, nav pilnībā atzītas attaisnotās izmaksas. Prasītājas iesniegtie pierādījumi un apsvērumi daļēji netika pienācīgi izvērtēti. Atbildētājas izvirzītās prasības attiecībā uz pierādījumu iesniegšanu ir pārmērīgas un neatbilst attiecīgā dotāciju līguma noteikumu mērķim.

Prasība, kas celta 2023. gada 25. jūlijā – *Webedia Gaming/EUIPO* (“GamePro”)

(Lieta T-433/23)

(2023/C 321/73)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Webedia Gaming GmbH* (Minhene, Vācija) (pārstāvis: *O. Spieker*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GamePro” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 181 227

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 24. maija lēmums lietā R 1246/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā apelācijas sūdzība ir noraidīta,
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2023. gada 28. jūlijā – *Almaghout*/Padome

(Lieta T-437/23)

(2023/C 321/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Hala Almaghout* (pārstāvji: *M. Lester* un *M. Birdling*, *Barristers*, un *G. Symeonidis*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2023/1035 (2023. gada 25. maijs) ⁽¹⁾, ar kuru ir atstāta spēkā prasītājas iekļaušana grozītā Padomes Lēmuma 2013/255/KĀDP I pielikumā, un grozītās Padomes Regulas (ES) Nr. 36/2012 (2012. gada 18. janvāris) II pielikumā (turpmāk tekstā – “apstrīdētie pasākumi”), ciktāl tie attiecas uz prasītāju.
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka viņas uzvārda iekļaušana apstrīdētajos pasākumos esot Padomes acīmredzamu kļūdu vērtējumā rezultāts. It īpaši viņa vairs neesot *Makhlouf* ģimenes locekle, viņai neesot saistības ar Sīrijas režīmu, nav ietekmes uz to un viņa neradot apiešanas risku. Pretēji iemesliem, kad tika sniegti viņas iekļaušanai ES sastādītajā ierobežojošo pasākumu sarakstā pret Sīriju, viņas gadījumā nepastāvot risks, ka jebkādi no mantotajiem aktīviem tiktu izmantoti nākotnē Sīrijas režīma darbības atbalstam vai nonāktu režīma īpašumā.

⁽¹⁾ OV 2023, L 139, 49. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 31. jūlijā – *Lotum one*/EUIPO – *Playtika Santa Monica* (“WORDBLITZ”)

(Lieta T-438/23)

(2023/C 321/75)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Lotum one GmbH* (*Bad Nauheim*, Vācija) (pārstāve: *T. Hogh Holub*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Playtika Santa Monica, LLC* (*Henderson*, Nevada, Amerikas Savienotās Valstis)**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “WORDBLITZ” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 024 980

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2023. gada 27. marta lēmums lietā R 1682/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- procesā EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 31. jūlijā – *Marcandita/EUIPO – Euronext* (“bnext”)

(Lieta T-439/23)

(2023/C 321/76)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marcandita, SL (Madrīde, Spānija) (pārstāvji: J. Gracia Albero un E. Cebollero González, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Euronext NV (Amsterdamā, Nīderlande)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “bnext” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 309 107

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2023. gada 28. aprīļa lēmums lietā R 2111/2022-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus EUIPO iebildumu nodaļā un Apelācijas ceturtajā padomē.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūlijā – Berlin Hyp/VNV**(Lieta T-440/23)**

(2023/C 321/77)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Berlin Hyp AG (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: H. Berger, M. Weber un D. Schoo, advokāti)*Atbildētāja:* Vienotā noregulējuma valde (VNV)**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, ciktāl apstrīdētais lēmums, ieskaitot tā I pielikumu, II pielikumu un III pielikumu, attiecas uz prasītājas iemaksu;

— piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ja Vispārējā tiesa pieņemtu, ka apstrīdētais lēmums VNV nepareiza oficiālās valodas lietojuma dēļ nav spēkā un atcelšanas prasība nav pieņemama, jo ir zudis tās priekšmets, prasītāja prasa

— atzīt, ka apstrīdētais lēmums juridiski nav spēkā;

— piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: lēmums esot pretrunā Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽¹⁾ 81. panta 1. punktam, to skatot kopsakarā ar Padomes Regulas Nr. 1 ⁽²⁾ 3. pantu, jo tas nav ticis sagatavots oficiālajā valodā, kādu ir lietojusi prasītāja – vācu valodā.
2. Otrais prasības pamats: ar lēmumu esot pārkāpts LESD 296. panta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽³⁾ 41. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu, kā arī Hartas 47. panta pirmajā daļā paredzētās pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo lēmuma pamatojums esot nepilnīgs un tā pārskatīšana tiesā neesot praktiski iespējama.
3. Trešais prasības pamats: ar lēmumu esot pārkāpts Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. un 70. pants, kā arī Hartas 16., 17., 41. un 53. pants, jo atbildētāja esot nepareizi noteikusi gada finansējuma mērķapjomu; pakārtoti, prasītāja apgalvo, ka Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. un 70. pants esot pretrunā augstāka juridiska spēka tiesību aktiem.
4. Ceturtais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 ⁽⁴⁾ 7. panta 4. punkta otrā daļa esot pretrunā augstāka juridiska spēka tiesību normām, jo ar to būtībā neatbilstīgi un nesamērīgi ir pieļauta diferenciacija starp institucionālās aizsardzības shēmas (IAS) dalībniecēm, kā arī IPS rādītāja relativizēšana.
5. Piektais prasības pamats: pakārtoti, lēmumā neesot ievērotas piemērojamo primāro un sekundāro tiesību aktu prasības attiecībā uz IPS rādītāja noteikšanu.

6. Sestais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 6. pants un I pielikuma 2. solis esot pretrunā augstāka juridiska spēka tiesību aktiem, jo tajos neesot ievēroti *Meroni* judikatūras⁽¹⁾ principi, Komisija esot pārsniegusi tai piešķirtās pilnvaras un neesot ievērota prasība novērtēt iemaksas atbilstoši riskam, samērīguma princips un prasība pilnībā ņemt vērā faktus.
7. Septītais prasības pamats: pakārtoti, ar lēmumu esot pārkāpts Hartas 16., 20. un 52. pants un samērīguma princips, jo tas esot balstīts uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz riska rādītāju noteikšanu IV riska jomā.
8. Astotais prasības pamats: lēmums esot pretrunā Hartas 16., 20., 16. un 52. pantam, kā arī samērīguma principam un tiesībām uz labu pārvaldību, jo kļūdaini esot notikusi riska korekcija.
9. Devītais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 20. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums esot pretrunā augstāka juridiska spēka tiesību aktiem, jo tas paredz viena vai vairāku riska rādītāju nepiemērošanu uz nenoteiktu laiku, ja uz šim nolūkam nepieciešamo informāciju neattiecas uzraudzības ziņošanas pienākums.

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- (²) Padomes Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 1958, 17, 401. lpp.).
- (³) OV 2012, C 326, 391. lpp.
- (⁴) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).
- (⁵) Spriedums, 1958. gada 20. janvāris, *Meroni/Augstā* iestāde, 10/56, EU:C:1958:8.

Prasība, kas celta 2023. gada 31. jūlijā – *Certinvest/EUIPO – Kiddinx Studios* (“Tina”)

(Lieta T-444/23)

(2023/C 321/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Certinvest SRL (Păntășești, Rumānija) (pārstāvis: I. Speciac, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Kiddinx Studios GmbH (Berlīne, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Tina” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 271 155

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2023. gada 17. maija lēmums lietā R 1979/2022-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, apmierinot prasītājas apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, un līdz ar to uzdot EUIPO turpināt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas procedūru attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un pakalpojumiem.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūlijā – UniCredit Bank/VNV**(Lieta T-446/23)**

(2023/C 321/79)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: UniCredit Bank AG (Mihene, Vācija) (pārstāvji: F. Kruis un N. Bartmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz astoņiem pamatiem, kas būtībā ir identiski lietā T-410/23 BAWAG PSK/VNV izvirzītajiem prasības pamatiem.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV